ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Право

I за гратами теж люди живуть

▶ СТОР. 10

Міліцейські історії

«Хто не сховався — я не винуватий»

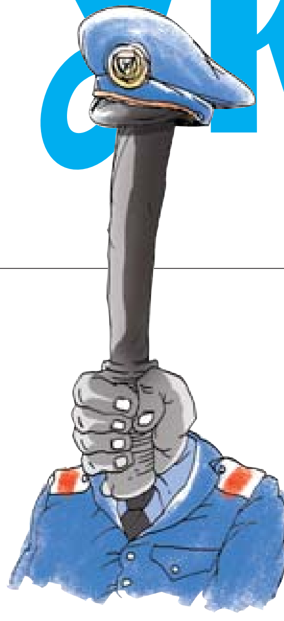

▶ СТОР. 11

Культура

А жінки всупереч усьому їх чекати не перестають...

▶ СТОР. 14

№ 213 (5213) СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Нові будівлі не мають знищувати історичні пам'ятки

Законодавство України щодо збереження культурної спадщини потребує комплексного вдосконалення. Зокрема, це стосується захисту цінних історичних об'єктів в умовах активізації нового будівництва. Про це заявив Президент України Віктор Янукович під час учорашнього засідання Громадської гуманітарної ради.

«Законодавством повинна бути чітко визначена пріоритетність вимог охорони культурної спадщини над містобудівною діяльністю. Має бути передбачено необхідний обсяг правових, організаційних, фінансових, економічних, наукових та інших засобів для її охорони», — зазначив глава держави.

Президент також наголосив: обсяг охорони і збереження об'єктів культурної спадщини принципово має визначатися не лише інтересами будівельників, а й принципами Конвенцій, які ми ратифікували.

Крім того, глава держави наголосив на важливості прийняття стратегії гуманітарного розвитку країни.

Шведський бізнес скаржиться на корупцію та незрозумілість українських законів

У Донецьку урочисто відкрилися Дні Швеції. Представники 23 компаній зі скандинавської країни діляться досвідом та пропонують співробітництво українським колегам. Зокрема, темами для обговорення стали шведський підхід до інновацій у вугледобуванні, технології для збереження навколишнього середовища, енергоефективність у промисловості та комунальному господарстві, розвиток малого та середнього бізнесу. ▶ СТОР. 6

Гасло протестів — «Нас 99%»

Завдяки унікальному збігу чисел — 11.11.11 — учорашній день використовували для символічних подій. Зокрема, Україна приєдналася до всесвітнього протестного руху «Occupy...» («Захопи...»). Вчора о 13.00 біля пам'ятника Тарасу Шевченку в Києві стартувала акція «Occupy Kyiv» («Захопи Київ»). На сторінці руху в Інтернет-мережі вказано, що люди виступають проти економічної кризи, політичної системи в Україні та світі, пов'язаних із цим руйнівних соціальних явищ. Рух не має публічних лідерів, інформація про нього розповсюджується в соцмережах. Учасниками є «громадяни, професіонали, студенти, активісти, батьки, безробітні, вчителі, професори, виборці, що представляють 99% людей». У Москві акція такого змісту відбулася вчора під назвою «Інтернаціонал». Нагадаємо: стихійні протестні виступи в містах США, Європи та Азії один за одним зароджуються після початку акції «Occupy Wall Street» («Захопи Уол Стріт»), яка триває з 17 вересня 2011 року у Нью-Йорку. Гасло протестів — «Нас 99%».

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Я ВАМ ПИШУ...

10 років у черзі на санаторне лікування

У нас нібито є свобода слова, і кожен може говорити те, що думає, та звертатися до органів влади. Проте тих слів ніхто не чує, а звернення мало хто розглядає — переважно займаються відписками.

Як постраждалий унаслідок Чорнобильської катастрофи (I категорія), я протягом 10 років звертаюся до органів влади, щоб отримати путівку в санаторій. Надаю усі необхідні документи. Але на санаторне лікування за 10 років так і не потрапив. У владних кабінетах мені пояснюють, що путівки надаються згідно з чергою. Тож коли прийде моя черга?!

Михайло ЛЕВЧЕНКО.

Чернігів.

ПОДІЇ

Протидій діабету заради «солодкого» завтра

14 листопада відзначається Всесвітній день діабету. Світова медична спільнота через дуже швидкі темпи поширення вже «присвоїла» йому статус «неінфекційної пандемії». Сьогодні, за різними підрахунками, від цієї «несолодкої» недуги страждають близько 300 мільйонів людей. В Україні офіційно зареєстровано понад 1,2 млн. хворих на цукровий діабет. ▶ СТОР. 8

Шкільний автобус не лише в селі, а й у місті

Досі на Полтавщині шкільні автобуси обслуговували дітлахів лише у сільській місцевості. І ось нарешті такий автобус вперше з'явився і в самому обласному центрі. Його придбали спеціально для «віддаленої» школи №12, чимало вихованців якої живуть у приватному секторі селища Червоний Шлях. Тож деяким дітям доводилося ходити до школи пішки по 4—5 кілометрів. Міський голова Полтави Олександр Мамай запевняє, що найближчим часом міськвиконком розгляне можливість придбання ще двох шкільних автобусів для 35-ї та 36-ї шкіл, **інформує наш власкор Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

«Луганськводі» вимикають світло

Наступного тижня, 16 листопада, ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» («ЛЕО») має намір обмежити постачання електроенергії структурним підрозділам «Луганськводи». Про майбутні дії вже сповіщено генерального директора ТОВ «Луганськвода», начальника управління ЖКГ, прокурора області та керівників регіону.

Спочатку світло «вирубають» в адмінбудівлях і на об'єктах, не пов'язаних з технологічним процесом або захищених екологічним законодавством. Відключення триватимуть доти, доки комунальники не скоротять заборгованість. ▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Учора в «Борисполі» аварійно сів літак «Київ—Амстердам» авіакомпанії МАУ. Причини технічних несправностей з'ясує спеціально створена комісія **(УНІАН).**

■ Близько 300 тисяч гривень знадобилося для переобладнання частини школи на дошкільний заклад у селі Кудринці Хмельницького району. Саме такий шлях обрала обласна влада, щоб вирішити питання із забезпеченням дітлахів садками, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

■ Росія планує добудувати в Миколаєві плавучу технічну базу для ремонту підводних човнів і приціню́ється до недобудованого крейсера «Україна».

■ У лондонській галереї виставили роботи української художниці Галини Москвітіної.

Аграрії закупили сільгосптехніки на більш як 3 мільярди гривень

Поглиблення українсько–сербської співпраці дозволить збільшити товарообіг до мільярда євро

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин переконаний, що перший в історії українсько-сербських відносин офіційний візит Президента Сербії Бориса Тадича* (на знімку) *в Україну надасть вагомого поштовху подальшому поглибленню відносин між нашими державами в усіх сферах. «Ми переконані, що Ваш візит дозволить активізувати нашу співпрацю і надати їй нової динаміки», — сказав В. Литвин у п'ятницю під час зустрічі з Президентом Республіки Сербія.

Голова Верховної Ради згадав візит української парламентської делегації до Сербії, який відбувся у квітні цього року, наголосивши на «гостинності, щирості і відкритості» сербської сторони.

Україна, сказав В. Литвин, прагне до подальшого розвитку взаємовигідних та конструктивних двосторонніх відносин у політичній, торговельно-економічній, культурно-гуманітарній та інших сферах, зазначивши, що Сербія є ключовим партнером нашої держави в Балканському регіоні, з яким нас поєднують традиційно дружні і приязні відносини.

На думку Голови Верховної Ради, подальшому розвитку двосторонніх взаємин сприяють і гарні міжпарламентські зв'язки. Значного поштовху розвитку українсько-сербського міжпарламентського співробітництва, за його словами, надала двостороння Угода про міжпарламентське співробітництво, підписна в Києві у липні минулого року.

В свою чергу, Президент Республіки Сербія наголосив на «духовній і релігійній єдності» українського і сербського народів. Сербія, заявив він, готова і надалі бути надійним партнером і другом України, розвивати двосторонні відносини на всіх рівнях.

Під час зустрічі зазначалося, що наші країни мають спільну зовнішньополітичну мету — вступ до Європейського Союзу. В. Литвин наголосив, що ключовим завданням у відносинах Україна—ЄС на найближчу перспективу є завершення до саміту Україна—ЄС (грудень цього року) переговорного процесу щодо укладання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, включаючи створення зони вільної торгівлі. Б. Тадич висловив готовність поділитися з Україною досвідом євроінтеграції Сербії.

Також керівник парламенту наголосив, що щорічний товарообіг між Україною і Сербією має бути збільшений до 1 млрд. євро. Суттєве поглиблення двостороннього торговельно-економічного співробітництва, сказав він, залишається одним з пріоритетів України у відносинах з Сербією. Українська сторона, зазначив В. Литвин, вважає проведення в рамках візиту Президента Сербії четвертого засідання Міжурядової українсько-сербської комісії з питань торговельно-економічного та науково-технічного співробітництва важливою складовою розвитку двосторонніх відносин, яка сприятиме розробці та практичній реалізації спільних проектів у галузях енергетики, промисловості, транспорту, агропромислового комплексу, будівництва, туризму, фармацевтики.

Важливим кроком на шляху подальшого зміцнення зв'язків між діловими колами двох держав, на переконання Голови Верховної Ради, є також проведення в рамках візиту чергового бізнес-форуму. Президент Республіки Сербія зазначив, що економіки наших країн «є комплементарними, а не конкурентними», і погодився з необхідністю суттєвого збільшення обсягів взаємного товарообігу.

Б. Тадич високо оцінив підписання у ході візиту ряду двосторонніх угод, які, за його словами, мають стратегічний характер. Він також висловив сподівання на підтримку Україною вступу Сербії до СОТ.

Голова Верховної Ради України зазначив, що підписання в ході візиту українсько-сербських договірно-правових документів сприятиме подальшому розвитку торговельно-економічного співробітництва, полегшенню перевезень пасажирів автомобільним транспортом між двома країнами і транзитом через їхні території, поглибленню взаємодії у сфері оборонної політики та національної безпеки та розширенню напрямів взаємодії як на двосторонньому рівні, так і на міжнародній арені. В. Литвин запевнив, що з ратифікацією підписаних угод Верховною Радою проблем не буде.

Сторони також наголосили, що набуття найближчим часом чинності Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Сербія про відмову від візових вимог для громадян дасть змогу привести двосторонню договірно-правову базу з цього питання у відповідність до сучасних вимог, що відповідає інтересам громадян обох країн.

Крім того, В. Литвин наголосив, що у питаннях територіальної цілісності застосування подвійних стандартів є неприпустимим.

При цьому керівник парламенту зазначив, що нині відбувається «чергова спроба перезавантажити світ», і тому вкрай важливим є «утримати суверенітет і незалежність і не підпасти під сферу впливу того чи іншого глобального гравця».

У свою чергу, Б. Тадич подякував Україні за «принципову позицію щодо цілісності Сербії».

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:

«Позиція України щодо Косово є незмінною, і наша держава послідовно підтримує територіальну цілісність Сербії».

Прес-служба Верховної Ради України.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Це пам'ять, про яку говорять слова класика

Голова Верховної Ради України у п'ятницю взяв участь у презентації книги Надзвичайного і Повноважного Посла Росії в Україні у 2001—2009 рр., екс-прем'єр-міністра Російської Федерації Віктора Черномирдіна «Время выбрало нас».

Презентація відбулася у приміщенні Фонду Президента України Леоніда Кучми «Україна», куди були запрошені почесні гості з Росії та України.

У своїй промові Голова Верховної Ради підкреслив, що лише особистість Віктора Степановича та ставлення до нього могли зібрати стільки людей, «які собою уособлюють Україну».

В. Литвин подякував колишньому Президенту України Л. Кучмі за організацію цього заходу: «Це пам'ять, про яку нагадують слова класика «Об узах товарищества»». Керівник парламенту зауважив, що «в українській ментальності існує така практика — щоб про тебе почали говорити позитивно, потрібно кілька разів померти, а потім щоб пройшло ще 50 років». «Ми постійно демонструємо абопостійно живемо на негативі або на бездумному патріотизмі чи героїзмі, а треба жити абсолютно реаліями, — сказав В. Литвин. — Росія сьогодні говорить про Віктора Степановича те, на що він абсолютно заслуговує, не чекаючи п'ятдесят років. Він стиснув себе, тримав себе у кліщах, не брав участь у політичних ігрищах, нікого не підсиджував і працював у команді, виходячи з інтересів Росії».

Голова українського парламенту охарактеризував зустрічі, які відбувались із В. Черномирдіним, як такі, що «завжди підтримували, підносили, зміцнювали, а для цього потрібно було бути досвідченою, щедрою, мудрою людиною, яким був Віктор Степанович». «Він себе сповна не розвивав, підпорядкувавши загальній справі, і в цьому його велич, — додав В. Литвин, назвавши цей захід повчальним. — Можна скільки завгодно говорити про його іскристий гумор, солідність, і все це буде правильно. Головне — ми повинні навчитись цінувати один одного».

ДОСЛІВНО

Помічник В. Черномирдіна Є. Білоглазов повідомив, що ця книга — перша з трилогії, яка висвітлює події до 1991 року включно. Наступні дві книги вийдуть згодом на основі матеріалів, зібраних В. Черномирдіним: одна з них буде присвячена роботі в уряді Російської Федерації, а друга — Україні.

Керівник парламенту сказав: «Ми повинні осмислити той спадок, що залишили нам люди, які були фундаторами держави, і зрозуміти, як будемо жити далі. Можна скільки завгодно говорити, що товарообіг з Росією перевищив у цьому році 50 млрд. грн., і при тому ніяк не вирішити проблеми з газом».

Голова Верховної Ради зазначив, що «спочатку потрібно розібратися загалом у наших взаєминах, у наших істинах про вічне братство, про спільні історичні корені, про які часто забуваємо». На його переконання, якщо Україна і Росія не будуть враховувати спільне історичне минуле, ми не зможемо вистояти в сучасному глобалізованому інтелектуальному світі, у той час, коли відбувається черговий кардинальний перерозподіл сфер впливу. «І для того щоб не потрапити у сферу впливу, для того, щоб бути суб'єктами міжнародної політики, а не перетворитися на об'єкти, ми повинні координувати зусилля, а для початку один одного підтримувати», — сказав В. Литвин.

ДОСЛІВНО

Володимир ЛИТВИН:

«Якщо ми вважаємо, що наші країни — це Русь, це братерство, то ми повинні поступатись один одному, зробити крок назустріч один одному — втратити в малому, щоб отримати в спільному, щоб розвиватись з позитивним кумулятивним результатом, який нам вкрай потрібний».

У цьому контексті він назвав приклад В. Черномирдіна повчальним.

Або зрозуміємо один одного, налагодимо цивілізовану співпрацю, будемо уступати один одному, здобуваючи разом набагато більше, сказав глава парламенту, або будемо поступово перетворюватись на об'єкт зацікавленості тих країн, які борються за сфери впливу, за вигідне стратегічне розташування і вирішення всіх тих проблем, які постають перед загальнолюдською спільнотою і кожним народом.

В. Литвин висловив переконання, що в нас є такі можливості. «Двадцять років незалежності дали можливість перепробувати всі варіанти і дійти до того, що відповідає природі і що дасть гарний результат», — сказав він.

Академік НАНУ Петро Толочко, екс-президент України Леонід Кучма, посол Російської Федерації в Україні Михайло Зурабов, екс-прем'єр-міністр України Віталій Масол, Президент НАНУ Борис Патон.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Прес-служба Верховної Ради України.

У питаннях територіальної цілісності застосування подвійних стандартів є неприпустимим

Юрій МІРОШНИЧЕНКО: «Лише церква може врятувати нас від духовного Чорнобиля»

«Сьогодні ані сім'я, ані освітні заклади, ані трудові колективи, де людина проводить переважну частину свого буття, не виконують в повному обсязі роль формування і підтримки духовного стрижня в житті людини», — сказав під час парламентських слухань щодо питання суспільної моралі представник Президента у Верховній Раді народний депутат Юрій Мірошниченко.

Він додав, що система ціннісних координат «що є добре, що — погано» часто виникає і закріплюється в людини під впливом аморальних прикладів на вулиці, агресивних або розпусних продуктів масової культури, фільмів та передач.

«Чи має суспільство такий інститут, що міг би виконати роль духовного поводиря української нації, коли інші суспільні й державні інститути не можуть ефективно протистояти навалі моральній деградації? На моє переконання, є такий суспільний інститут — це церква. Вона єдина, хто може врятувати від духовного Чорнобиля», — зазначив Юрій Мірошниченко.

За словами депутата, протягом століть саме церква була опорою для людини від дня народження і до смерті. Саме в церкві відбувалися і фіксувалися найважливіші події життя кожної особи. Саме церква показувала шлях і допомагала людині врятувати свою безсмертну душу! І тому саме церква повинна в цю хвилину важких для нашого народу випробувань взяти на себе рятівну місію.

«Церква має активно ввійти в освітній простір, взявши на себе функцію просвітництва і виховання, у збройні сили, правоохоронні органи і пенітенціарну систему, трудові колективи і в життя територіальних громад, ставши добрим порадником і наставником у складних життєвих ситуаціях», — зауважив Юрій Мірошниченко.

Депутат переконаний: незалежно від етнічної приналежності, суспільного стану, місця проживання в людини повинна бути відкрита дорога в храм. Кожен сам обере, якої він буде конфесії.

«Хтось скаже, що Основний Закон нашої країни декларує відокремленість церкви від держави. Так, я юрист і можу це підтвердити, але саме Конституція спонукає нас в умовах демократії делегувати від держави до самоврядних суспільних інститутів важливі функції, — продовжив Юрій Мірошниченко. — Саме тому ми будуємо в Україні громадянське суспільство, підтримуємо розвиток місцевого самоврядування, громадських і професійних організацій, незалежних ЗМІ. Передаємо і делегуємо їм права ухвалювати обов'язкові для виконання рішення».

Проте, зазначив депутат, усі вони далеко не завжди мають родовий зв'язок із державою. Тож церква в цьому сенсі має всі підстави претендувати на домінування у сфері духовного життя суспільства. І це завдання вимагає створення потужної інфраструктури, координації зусиль всіх церков і конфесій, що представлені в Україні і максимального сприяння держави.

«Високоповажні представники всіх церков і конфесій, Бог подав Вам місію порятунку безсмертних душ десятків мільйонів мешканців України. Це надважке служіння. Воно вимагає єднання і координації зусиль, щоб разом із державою відвернути народ від прірви», — наголосив депутат.

Найближча мета, за словами Юрія Мірошниченка, — це спільна підготовка та сприяння в ухваленні нової редакції закону «Про свободу совісті і релігійні організації», а також внесення змін до цілої низки законів, що створило би правові підстави для активних дій церкви в освітній сфері, житті територіальних громад і трудових колективів, сфері культури. Такі напрацювання могли б стати на порядок денний Ради церков, що покликана бути майданчиком координації зусиль всіх церков і конфесій.

«Президент України Віктор Янукович неодноразово і принципово порушував питання духовного відродження нації. Це не лише декларація — це зміст його політики, — додав депутат. — І я, як представник Президента України у Верховній Раді, готовий особисто долучитися до активних і скоординованих дій з відродження духовності передусім через вдосконалення правового поля. Наші наміри чисті і щирі, і нехай Господь нам допоможе!»

ВІТАННЯ

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у п'ятницю привітав з 88-річчям академіка Національної академії медичних наук України Ісака Трахтенберга.

І. Трахтенберг — провідний учений у галузі медицини праці, профілактичної токсикології та медичної екології, член-кореспондент НАН України, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки, лауреат трьох Академічних премій з профілактичної медицини АМН України, Державної премії України у галузі науки та техніки, премії ім. О. О. Богомольця НАН України, завідувач лабораторії промислової токсикології та гігієни праці при використанні хімічних речовин Державної установи «Інститут медицини праці НАМН України».

В. Литвин нагородив ювіляра Почесною грамотою Верховної Ради України, зазначивши, що професіоналізм І. Трахтенберга, його багаторічна праця стали вагомим внеском у розвиток медичної науки. Керівник парламенту побажав ювілярові міцного здоров'я і довгих років життя.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Виборчий закон: чи вдасться дійти компромісу?

ДЕРЖАВНЕ БУДІВНИЦТВО

Тимчасова спеціальна комісія Верховної Ради з підготовки проекту закону про вибори народних депутатів взяла тайм-аут до понеділка. За цей час фракції парламентської більшості мають визначитися із пропозиціями меншості, висловленими під час четвергового засідання ТСК.

Насамперед зауважимо, що підписані головою фракції «НУ—НС» Миколою Мартиненком та першим заступником голови фракції «БЮТ-«Батьківщина» Андрієм Кожемякіним директиви на переговори містять положення, за яким у разі взяття за основу законопроекту, поданого керівником фракції Партії регіонів Олександром Єфремовим та іншими депутатами (реєстр. №9265-1), опозиція покине засідання комісії. Натомість представники меншості пропонували розпочати діалог довкола законопроекту, підготовленого робочою групою на чолі з міністром юстиції Олександром Лавриновичем та який отримав висновок Венеціанської комісії.

Разом з тим, як повідомив голова ТСК Руслан Князевич («НУ—НС»), представники більшості наполягали, щоб як базовий документ розглядався саме законопроект №9265-1. Заперечуючи проти цього, опозиція наголошує, що проект більшості аж надто відрізняється від пропозицій, напрацьованих робочою групою на чолі з міністром юстиції О. Лавриновичем. «Представники більшості спробували зробити базовим документ, проти якого радикально виступала опозиція з самого початку його внесення. Його скоріше можна назвати законом про призначення членів Партії регіонів на посади народних депутатів. Нічого спільного з волевиявленням громадян він не має», — наголосив Р. Князевич.

Для прикладу, коли йдеться про те, що впродовж дня голосування дільнична виборча комісія має інформувати окружну виборчу комісію про кількість виборців, які взяли участь у голосуванні, то в «проекті Лавриновича» це було, а у «варіанті Єфремова» цієї норми вже немає. А це означає, що буде неможливо зіставити явку виборців із кількістю вкинутих бюлетенів. І таких «дрібних» відмінностей дуже багато. Отож, якщо й брати якийсь документ за основу, вважає опозиція, то лише той, який пройшов міжнародну експертизу, тобто «проект Лавриновича». Власне, до цього документа вони й запропонували низку змін, над якими має думати більшість.

Крім того, меншість вимагає допустити до участі у виборах блоки політичних партій та зберегти для партій і блоків однаковий прохідний бар'єр. «Ми готові починати дискусію з 1-відсоткового прохідного бар'єра», — сказав Р. Князевич. Для опозиції також важливо, щоб право реєструвати кандидатів у депутати в одномандатних округах було надано виключно Центральній виборчій комісії, що має забезпечити однакові строки реєстрації кандидатів-мажоритарників та списків. Інші вимоги стосуються ступенів захисту виборчих бюлетенів, забезпечення фінансування з державного бюджету передвиборної агітації, а також врегулювання голосування поза межами виборчих дільниць. Опозиція вимагає допустити судове оскарження і визнання голосування недійсним в одномандатному окрузі, а також установити, що загальний строк оскарження дій чи бездіяльності становить 5 днів.

Поки фракція більшості визначатиметься з цими вимогами, опозиція обіцяє напрацювати конкретні законодавчі норми та подати їх у вигляді порівняльної таблиці. «За бажання і політичної волі ми вкладемося у відведені нам строки», — запевнив голова ТСК.

Водночас секретар ТСК Сергій Подгорний («БЮТ-«Батьківщина») зазначає, що, на його враження, за допомогою комісії намагаються створити своєрідну ширму, щоб легалізувати подані представниками більшості законопроект. Якщо ж запропоновані зміни не будуть узяті до уваги, то вони погрожують вийти зі складу ТСК.

Щоправда, згодом Р. Князевич уточнив, що, очевидно, «комусь дуже хочеться, і на це був розрахований сценарій, щоб ми грюкнули дверима і пішли геть з роботи комісії», та додав, що представники опозиції «пройдуть цей шлях до кінця» і вимагатимуть дати оцінку і відповідь на запропоновані норми.

Натомість представники більшості, котрі входять до складу ТСК, вважають, що своїми діями опозиційні сили свідомо зривають роботу комісії. «На жаль, наші колеги із опозиційних фракцій всіляко протидіють веденню конструктивного діалогу довкола нового закону. Перше засідання загальмувалося ще під час формування порядку денного, а друге взагалі завершилося ультиматумом», — вважає член ТСК Дмитро Шпенов (Партія регіонів). При цьому він зазначив, що комісія утворювалася задля того, щоб за «круглим столом» обговорити пропозиції всіх представлених у парламенті політичних сил, а замість цього опозиція ставить перед фактом — або ви приймаєте наші вимоги, або ми припиняємо діалог.

За словами ще одного члена ТСК, народного депутата Владислава Забарського (Партія регіонів), Венеціанська комісія неодноразово підкреслювала, що виборча система — це внутрішня справа держави. «В наших умовах саме змішана виборча система створює можливість для самостійного балотування у мажоритарних округах, що дозволить оновити парламент та було дуже позитивно сприйнято Венеціанською комісією», — сказав він. Тим паче що наявні нині в Україні майже 200 політичних партій представляють інтереси не двох відсотків виборців. Що стосується відсутності у виборчому процесі виборчих блоків, то тут, за словами В. Забарського, закладено таку ідею: нехай політичні партії самостійно обираються до парламенту та вже у Верховній Раді об'єднуються в блоки, що дозволить уникнути ситуації, коли «збираються вісім чи дев'ятнадцять партій у блок, який потім розвалюється і не несе жодної політичної відповідальності перед виборцями».

Як розвиватимуться події надалі? Нагадаємо, що за рішенням парламенту, у разі якщо ТСК до 14 листопада не дійде компромісу та не опрацює єдиного законопроекту про вибори народних депутатів, парламент повернеться до розгляду п'яти вже внесених документів. При цьому найбільші шанси бути ухваленим має законопроект, внесений представниками більшості — О. Єфремовим, І. Шаровим, І. Рибаковим, А. Мартинюком (реєстр. № 9265-1), яким пропонується змішана система виборів (225 депутатів обираються за загальнодержавними партійними списками та 225 — за мажоритарною), а виборчий бар'єр становить 5% від сумарної кількості голосів виборців, поданих за виборчі списки партій. Однак у ТСК ще є час, щоб запропонувати спільний документ, котрий викликатиме довіру суспільства та буде сприйнятий з боку міжнародних організацій.

Олена ГОРБУНОВА,
Сергій КОВАЛЕНКО.

ПРОПОЗИЦІЯ

Опозиція погоджується на змішану систему виборів, проте за умови, що за партійними списками обиратиметься не 250, а 300 народних депутатів, тоді як у мажоритарних округах, відповідно, не 250, а 150 депутатів.

Депутата побили невідомі

Позавчора вранці двоє невідомих побили депутата Дніпродзержинської міськради від політичної партії «Україна майбутнього» Віталія Купрія.

Коли депутат ішов у партійний офіс, як **повідомляє пресслужба цієї політичної сили**, його пристигли до дверей одного з під'їздів, а потім зіштовхнули до ями — входу у підвал будинку. Пізніше медики констатували в Купрія вивих правого плеча з відривом голівки сухожилля, перелом пальця ноги та поранення голови. Постраждалий припускає, що напад на нього пов'язаний з політичною діяльністю. Поки місцева міліція веде перевірку факту нападу.

Фото УНІАН
надано прес-службою партії «Україна майбутнього».

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Буде встановлено додаткові соціальні гарантії

Комітет з питань науки і освіти підтримує проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уніфікації наявних і встановлення додаткових соціальних гарантій для працівників культури, освіти та охорони здоров'я.

Законопроектом передбачається внести зміни до законів України «Про освіту», «Про культуру» та до Основ законодавства України про охорону здоров'я і встановити рівні права на соціальні гарантії для працівників сфери культури, педагогічних, науково-педагогічних, медичних і фармацевтичних працівників.

Після прийняття законопроекту парламентом представники зазначених галузей зможуть розраховувати на такі виплати:

надбавки за вислугу років щомісячно у відсотках до посадового окладу медичним і фармацевтичним працівникам (працівникам у сфері культури, педагогічним і науково-педагогічним це вже зафіксовано законом);

допомоги на оздоровлення в розмірі посадового окладу (ставки заробітної плати) під час надання щорічної відпустки медичним і фармацевтичним працівникам (працівникам у сфері культури, педагогічним і науково-педагогічним уже встановлена законом);

щорічну матеріальну допомогу на вирішення соціально-побутових питань педагогічним, науково-педагогічним, медичним і фармацевтичним працівникам (працівникам у сфері культури передбачено законом);

щорічну грошову винагороду за сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків працівникам у сфері культури, медичним і фармацевтичним працівникам (для педагогічних працівників вже встановлена законом);

щомісячну надбавку в розмірі 25 відсотків від посадового окладу (ставки заробітної плати) за роботу в державних і комунальних закладах культури, навчальних закладах, установах освіти та закладах охорони здоров'я, розташованих у сільській місцевості та селищах міського типу.

Вл. інф.

Першу премію серед професійних колективів привіз із Всеукраїнського фестивалю–конкурсу народної хореографії імені Павла Вірського ансамбль танцю Тернопільської обласної філармонії «Надзбручанка», який, до того ж, невдовзі відзначатиме півстолітній ювілей, *інформує наш власкор Любов Левицька*

Українська влада, яка затягує вирішення питання щодо засудженої екс–прем'єра Юлії Тимошенко, ризикує втратити шанс інтеграції з Європейським Союзом на багато років. Про це сказав на прес–конференції у Варшаві колишній Президент Польщі Олександр КВАСНЕВСЬКИЙ *(УНІАН)*

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розгляду справ Верховним Судом України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінально-процесуальному кодексі України:

1) статтю 324 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Обираючи при постановленні вироку норму кримінального закону, яка підлягатиме застосуванню до суспільно небезпечних діянь, суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, що викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 400^{12} цього Кодексу»;

2) статтю 400^{14} доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«У разі пропущення строку, встановленого частинами першою - третьою цієї статті, з причин, визнаних поважними, суд за клопотанням особи, яка подала заяву про перегляд судового рішення, може поновити цей строк. Заява про перегляд судового рішення залишається без розгляду, якщо особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку, а також якщо в поновленні строку відмовлено. Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду вирішується судом без виклику осіб, які беруть участь у справі, та за результатами розгляду постановляється відповідна ухвала»;

3) статтю 400^{18} доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Якщо за результатами розгляду питання про допуск справи до провадження з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 400^{12} цього Кодексу, буде встановлено, що порушення Україною міжнародних зобов'язань є наслідком недотримання норм процесуального права, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі та вирішує питання про необхідність витребування справи. Розгляд такої справи здійснюється колегією у складі п'яти суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за правилами, встановленими для перегляду справ у касаційному порядку»;

4) частину другу статті 400^{19} доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«21) вирішує питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду, якщо таке питання не розглядалося у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ»;

5) частини першу та другу статті 400^{20} викласти в такій редакції:

«У Верховному Суді України справа про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 400^{12} цього Кодексу, розглядається на засіданні Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України.

Справа про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 400^{12} цього Кодексу, розглядається на спільному засіданні всіх судових палат Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Верховного Суду України, визначеного законом»;

6) у статті 400^{22}:

частину другу викласти в такій редакції:

«Якщо Верховний Суд України установить, що судове рішення у справі, яка переглядається з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 400^{12} цього Кодексу, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і приймає нове судове рішення, яке має містити висновок про правильне застосування норми кримінального закону щодо суспільно небезпечного діяння та обґрунтування помилковості висновків суду касаційної інстанції з цього питання»;

у частині третій слово «направляє» замінити словами «має право прийняти нове судове рішення або направити»;

7) статтю 400^{25} доповнити частиною третьою такого змісту:

«Рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 400^{12} цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніш як через десять днів з дня їх прийняття».

2. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

1) частину третю статті 82 доповнити реченням такого змісту: «Обираючи при прийнятті рішення правову норму, що підлягатиме застосуванню до спірних правовідносин, господарський суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, які викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 111^{16} цього Кодексу»;

2) у статті 111^{17}:

у частині першій слова «одного місяця» замінити словами «трьох місяців»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«У разі пропущення строку, встановленого частинами першою, другою цієї статті, з причин, визнаних поважними, суд за клопотанням особи, яка подала заяву про перегляд судового рішення, може поновити цей строк. Заява про перегляд судового рішення залишається без розгляду, якщо особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку, а також якщо в поновленні строку відмовлено. Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду вирішується судом без виклику осіб, які беруть участь у справі, та за результатами розгляду постановляється відповідна ухвала»;

3) статтю 111^{21} доповнити частиною четвертою такого змісту:

«Якщо за результатами розгляду питання про допуск справи до провадження з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 111^{16} цього Кодексу, буде встановлено, що порушення Україною міжнародних зобов'язань є наслідком недотримання норм процесуального права, Вищий господарський суд України постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі та вирішує питання про необхідність витребування справи. Розгляд справи здійснюється колегією у складі п'яти суддів Вищого господарського суду України за правилами, встановленими для перегляду справ у касаційному порядку»;

4) частину другу статті 111^{22} доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) вирішує питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду, якщо таке питання не розглядалося у Вищому господарському суді України»;

5) у статті 111^{23}:

частини першу та другу замінити трьома частинами такого змісту:

«У Верховному Суді України справа про перегляд судового рішення у господарській справі з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що мало наслідком ухвалення різних за змістом судових рішень, розглядається на засіданні Судової палати у господарських справах Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Судової палати у господарських справах Верховного Суду України.

Якщо судове рішення у господарській справі оскаржується з підстав неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права судами касаційної інстанції різної юрисдикції, справа розглядається на спільному засіданні судових палат Верховного Суду України, до складу яких входять судді відповідної спеціалізованої юрисдикції. Таке засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від загального складу відповідних судових палат Верховного Суду України.

Справа про перегляд судового рішення з підстави, встановленої пунктом 2 частини першої статті 111^{16} цього Кодексу, розглядається на спільному засіданні всіх судових палат Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Верховного Суду України, визначеного законом».

У зв'язку з цим частини третю - восьму вважати відповідно частинами четвертою - дев'ятою;

у частині п'ятій слово «третій» замінити словом «четвертій»;

у частині восьмій слово «п'ятій» замінити словом «шостій»;

6) у статті 111^{25}:

частину другу викласти в такій редакції:

«У разі якщо суд установить, що судове рішення у справі, яка переглядається з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 111^{16} цього Кодексу, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і приймає нове судове рішення, яке має містити висновок про правильне застосування норми матеріального права щодо спірних правовідносин та обґрунтування помилковості висновків суду касаційної інстанції з цього питання»;

у частині третій слово «направляє» замінити словами «має право прийняти нове судове рішення або направити»;

7) статтю 111^{28} доповнити частиною третьою такого змісту:

«Рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 111^{16} цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніш як через десять днів з дня їх прийняття».

3. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

1) у статті 208:

у частині першій:

в абзаці першому слова «у двох формах» замінити словами «у таких формах»;

доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3) постанови»;

доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Перегляд судових рішень Верховним Судом України закінчується ухваленням постанови»;

2) статтю 214 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. При виборі правової норми, що підлягає застосуванню до спірних правовідносин, суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 цього Кодексу»;

3) у статті 356:

у частині першій слова «одного місяця» замінити словами «трьох місяців»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі пропущення строку, встановленого частинами першою, другою цієї статті, з причин, визнаних поважними, суд за клопотанням особи, яка подала заяву про перегляд судового рішення, може поновити цей строк. Заява про перегляд судового рішення залишається без розгляду, якщо особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку, а також якщо в поновленні строку відмовлено. Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду вирішується судом без виклику осіб, які беруть участь у справі, та за результатами розгляду постановляється відповідна ухвала»;

4) статтю 360 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Якщо за результатами розгляду питання про допуск справи до провадження з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, буде встановлено, що порушення Україною міжнародних зобов'язань є наслідком недотримання норм процесуального права, Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі та вирішує питання про необхідність витребування справи. Розгляд справи здійснюється колегією у складі п'яти суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за правилами, встановленими для перегляду справ у касаційному порядку»;

5) частину другу статті 360^1 доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) вирішує питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду, якщо таке питання не розглядалося у Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ»;

6) частини першу та другу статті 360^2 викласти в такій редакції:

«1. У Верховному Суді України справа про перегляд судового рішення з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що мало наслідком ухвалення різних за змістом судових рішень, розглядається на засіданні Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Судової палати у цивільних справах Верховного Суду України.

Якщо судове рішення оскаржується з підстав неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права судами касаційної інстанції різної юрисдикції, справа розглядається на спільному засіданні судових палат Верховного Суду України, до складу яких входять судді відповідної спеціалізованої юрисдикції. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від загального складу відповідних судових палат Верховного Суду України.

2. Справа про перегляд судового рішення з підстави, встановленої пунктом 2 частини першої статті 355 цього Кодексу, розглядається на спільному засіданні всіх судових палат Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Верховного Суду України, визначеного законом»;

7) у статті 360^4:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Якщо суд установить, що судове рішення у справі, яка переглядається з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 355 цього Кодексу, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і приймає нове судове рішення, яке має містити висновок про правильне застосування норми матеріального права щодо спірних правовідносин та обґрунтування помилковості висновків суду касаційної інстанції з цього питання»;

у частині третій слово «направляє» замінити словами «має право прийняти нове судове рішення або направити»;

8) статтю 360^7 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 355 цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніш як через десять днів з дня їх прийняття».

4. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

1) статтю 161 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. При виборі правової норми, що підлягає застосуванню до спірних правовідносин, суд зобов'язаний враховувати висновки Верховного Суду України, викладені у рішеннях, прийнятих за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 цього Кодексу»;

2) у статті 238:

в частині першій слова «одного місяця» замінити словами «трьох місяців»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі пропущення строку, встановленого частинами першою, другою цієї статті, з причин, визнаних поважними, суд за клопотанням особи, яка подала заяву про перегляд судового рішення, може поновити цей строк. Заява про перегляд судового рішення залишається без розгляду, якщо особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку, а також якщо у поновленні строку відмовлено. Питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду вирішується судом без виклику осіб, які беруть участь у справі, та за результатами розгляду постановляється відповідна ухвала»;

3) статтю 240 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Якщо за результатами розгляду питання про допуск справи до провадження з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 237 цього Кодексу, буде встановлено, що порушення Україною міжнародних зобов'язань є наслідком недотримання норм процесуального права, Вищий адміністративний суд України постановляє ухвалу про відкриття провадження у справі та вирішує питання про необхідність витребування справи. Розгляд справи здійснюється колегією у складі п'яти суддів Вищого адміністративного суду України за правилами, встановленими для перегляду справ у касаційному порядку»;

4) у статті 240^1:

у частині першій слова «призначення справи до розгляду» замінити словами «відкриття провадження у справі»;

частину другу доповнити пунктом 2^1 такого змісту:

«2^1) вирішує питання про поновлення строку для подання заяви про перегляд судового рішення або про залишення заяви без розгляду, якщо таке питання не розглядалося у Вищому адміністративному суді України»;

5) частини першу та другу статті 241 викласти в такій редакції:

«1. У Верховному Суді України справа про перегляд судового рішення з підстави неоднакового застосування судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права, що потягло ухвалення різних за змістом судових рішень, розглядається на засіданні Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України.

Якщо судове рішення в адміністративній справі оскаржується з підстав неоднакового застосування одних і тих самих норм матеріального права судами касаційної інстанції різної юрисдикції, справа розглядається на спільному засіданні судових палат Верховного Суду України, до складу яких входять судді відповідної спеціалізованої юрисдикції. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від загального складу відповідних судових палат Верховного Суду України.

2. Справа про перегляд судового рішення з підстави, встановленої пунктом 2 частини першої статті 237 цього Кодексу, розглядається на спільному засіданні всіх палат Верховного Суду України. Засідання є правомочним за умови присутності на ньому не менше двох третин суддів від складу Верховного Суду України, визначеного законом»;

6) у статті 243:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Якщо суд установить, що судове рішення у справі, що переглядається з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 цього Кодексу, є незаконним, він скасовує його повністю або частково і приймає нове судове рішення, яке має містити висновок про правильне застосування норми матеріального права щодо спірних правовідносин та обґрунтування помилковості висновків суду касаційної інстанції з цього питання»;

у частині третій слово «направляє» замінити словами «має право прийняти нове судове рішення або направити»;

7) статтю 244^2 доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. Рішення Верховного Суду України, прийняті за результатами розгляду заяв про перегляд судового рішення з підстав, передбачених статтею 237 цього Кодексу, підлягають опублікуванню на офіційному веб-сайті Верховного Суду України не пізніш як через десять днів з дня їх прийняття».

5. Частину третю статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 128) викласти в такій редакції:

«3. Перелік судових рішень судів загальної юрисдикції, що підлягають включенню до Реєстру, затверджується Радою суддів України за погодженням з Державною судовою адміністрацією України».

6. У Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2011 р., № 18, ст. 124, № 23, ст. 160, № 29, ст. 272, № 33, ст. 333; із змінами, внесеними Законом України від 8 липня 2011 року № 3668-VI):

1) у статті 20:

частину першу доповнити реченням такого змісту: «У Верховному Суді України адміністративною посадою також вважається посада Першого заступника Голови Верховного Суду України»;

у частині третій слово «заступник» замінити словами «Перший заступник Голови Верховного Суду України, заступники»;

2) у статті 39:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. До складу Верховного Суду України входять сорок вісім суддів, з числа яких обираються Голова Верховного Суду України, Перший заступник Голови Верховного Суду України та чотири заступники Голови Верховного Суду України»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. У Верховному Суді України діють:

1) Судова палата в адміністративних справах;

2) Судова палата у господарських справах;

3) Судова палата у кримінальних справах;

4) Судова палата у цивільних справах.

До складу судової палати входять судді відповідної спеціалізованої юрисдикції (цивільної, кримінальної, господарської, адміністративної)».

У зв'язку з цим частини третю - п'яту вважати відповідно частинами четвертою - шостою;

3) у статті 41:

пункт 2 частини першої викласти в такій редакції:

«2) визначає адміністративні повноваження Першого заступника Голови Верховного Суду України, заступників Голови Верховного Суду України»;

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«3. Голова Верховного Суду України за посадою входить до складу Вищої ради юстиції».

У зв'язку з цим частину третю вважати частиною четвертою;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. У разі відсутності Голови Верховного Суду України його адміністративні повноваження здійснює Перший заступник Голови Верхового Суду України, а за відсутності Першого заступника Голови Верховного Суду України один із заступників Голови Верховного Суду України за його визначенням»;

4) статтю 44 викласти в такій редакції:

«Стаття 44. Перший заступник Голови Верховного Суду України, заступники Голови Верховного Суду України

1. Перший заступник Голови Верховного Суду України, заступники Голови Верховного Суду України обираються на посаду строком на п'ять років та звільняються з посади Пленумом Верховного Суду України за пропозицією суддів Верховного Суду України. Рішення про їх обрання на посаду та про звільнення з посади приймається більшістю голосів від загального складу Пленуму Верховного Суду України шляхом таємного голосування.

2. Перший заступник Голови Верховного Суду України, заступники Голови Верховного Суду України можуть бути достроково звільнені з посади у порядку, встановленому Регламентом Пленуму Верховного Суду України.

3. Перший заступник Голови Верховного Суду України, заступники Голови Верховного Суду України здійснюють адміністративні повноваження, визначені законом, а також Головою Верховного Суду України, та інформують Пленум Верховного Суду України про свою діяльність»;

5) доповнити статтею 44^{1} такого змісту:

«Стаття 44^{1}. Судові палати Верховного Суду України

1. Судові палати Верховного Суду України:

1) здійснюють судочинство у справах у порядку, встановленому процесуальним законом;

2) аналізують судову статистику та вивчають судову практику;

3) здійснюють інші повноваження, передбачені законом.

2. Персональний склад судових палат визначається Пленумом Верховного Суду України за пропозицією суддів Верховного Суду України.

3. Судову палату Верховного Суду України очолює заступник Голови Верховного Суду України, який одночасно є секретарем судової палати. Секретар судової палати:

1) організовує роботу відповідної судової палати та головує на її засіданнях;

2) організовує ведення та аналіз судової статистики, вивчення і узагальнення судової практики у справах, розглянутих судовою палатою;

3) інформує Пленум Верховного Суду України про діяльність судової палати;

4) здійснює інші передбачені законом повноваження.

4. Секретар судової палати має заступника, який виконує доручення секретаря судової палати щодо організації діяльності судової палати, а також виконує обов'язки секретаря судової палати у разі його відсутності. Заступник секретаря судової палати обирається на посаду строком на п'ять років та звільняється з посади Пленумом Верховного Суду України за пропозицією суддів Верховного Суду України. Рішення про обрання заступника секретаря судової палати та про його звільнення приймається більшістю голосів від загального складу Пленуму Верховного Суду України шляхом таємного голосування»;

6) у статті 45:

у частині другій:

у пункті 1 слова «його заступника» замінити словами «Першого заступника Голови Верховного Суду України, заступників Голови Верховного Суду України»;

у пункті 3 слово «заступника» замінити словами «Першого заступника Голови Верховного Суду України, заступників»;

доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) розглядає та вирішує інші питання, віднесені законом до його повноважень»;

у частині п'ятій слова «його заступником» замінити словами «Першим заступником Голови Верховного Суду України, а в разі відсутності Першого заступника Голови Верховного Суду України - одним із заступників Голови Верховного Суду України»;

частину шосту викласти в такій редакції:

«6. Засідання Пленуму веде Голова Верховного Суду України. У разі відсутності Голови Верховного Суду України засідання Пленуму веде Перший заступник Голови Верховного Суду України, а в разі відсутності Першого заступника Голови Верховного Суду України - заступник Голови Верховного Суду України. У випадках, встановлених цим Законом, засідання Пленуму веде голова організаційного комітету, створеного для проведення Пленуму Верховного Суду України з питання висловлення недовіри Голові Верховного Суду України, або його заступник»;

7) у статті 50:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Посвідчення судді, призначеного на посаду вперше, голови суду, заступника голови суду підписує Президент України. Посвідчення судді, обраного на посаду безстроково, судді у відставці підписує Голова Верховної Ради України»;

у частині третій слова «його заступника» замінити словами «Першого заступника Голови Верховного Суду України та заступника Голови Верховного Суду України»;

8) у статті 92:

у частині третій слова «і не можуть виконувати професійних повноважень за основним місцем роботи» виключити;

після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, призначені з числа суддів, не можуть здійснювати правосуддя. При цьому за ними зберігається право брати участь у вирішенні питань, що розглядаються органами суддівського самоврядування, а за суддями Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів - також у вирішенні питань, що розглядаються пленумами цих судів. Інші члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не можуть виконувати професійних повноважень за основним місцем роботи».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

9) частину шосту статті 93 після слів «судових палат» доповнити словами «їх заступники»;

10) частину шосту статті 129 після слів «судової палати» доповнити словами «заступника секретаря судової палати»;

11) у розділі XIII «ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ»:

у пункті 2:

абзаци перший та другий замінити чотирма абзацами такого змісту:

«2. Касаційні скарги (подання) на рішення загальних судів у кримінальних і цивільних справах, подані до Верховного Суду України до 15 жовтня 2010 року включно і призначені (прийняті) ним до касаційного розгляду, розглядаються Верховним Судом України в порядку та в межах повноважень, що діяли до набрання чинності цим Законом, до завершення розгляду таких скарг, але не пізніш як до 1 листопада 2011 року. Касаційні скарги (подання), не розглянуті Верховним Судом України до 1 листопада 2011 року включно, передаються ним до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, про що постановляється ухвала. Розгляд Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ таких справ починається спочатку.

Касаційні скарги (подання) на рішення загальних судів у кримінальних і цивільних справах, подані до Верховного Суду України після 15 жовтня 2010 року, касаційні скарги (подання) не призначені (не прийняті) ним до касаційного розгляду до 15 жовтня 2010 року включно, передаються ним до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

Скарги на судові рішення у цивільних справах у зв'язку з винятковими обставинами, подані до Верховного Суду України до 15 жовтня 2010 року включно, розглядаються в порядку та в межах повноважень, що діяли до набрання чинності цим Законом, а подані після 15 жовтня 2010 року передаються до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ для розгляду питання про допуск справи до провадження Верховного Суду України в порядку, передбаченому Цивільним процесуальним кодексом України.

Допущені до розгляду за винятковими обставинами до набрання чинності цим Законом цивільні, господарські та адміністративні справи розглядаються Верховним Судом України в порядку та в межах повноважень, що діяли до набрання чинності цим Законом».

У зв'язку з цим абзаци третій - восьмий вважати відповідно абзацами п'ятим - десятим;

абзац сьомий після слів і цифр «до 15 жовтня 2010 року» доповнити словом «включно»;

абзац восьмий доповнити реченнями такого змісту: «Після 15 вересня 2010 року такі клопотання розглядаються колегією суддів зі складу Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України в межах повноважень, якими наділявся Верховний Суд України до набрання чинності цим Законом. Засідання колегії є правомочним за наявності не менше двох третин суддів від складу Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України, виходячи з кількості суддів, які обіймають свої посади на момент прийняття рішення»;

у пункті 3:

друге речення абзацу шостого виключити;

абзац сьомий виключити;

пункт 4 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Не розглянуті військовими судами станом на 15 вересня 2010 року кримінальні справи, апеляції передаються до відповідного апеляційного суду Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя з урахуванням територіальної підсудності. Кримінальні справи, скарги, подання, клопотання, не розглянуті станом на 15 вересня 2010 року Військовою судовою колегією Верховного Суду України, передаються до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ».

У зв'язку з цим абзаци третій - восьмий вважати відповідно абзацами четвертим - дев'ятим.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Заяви про перегляд судових рішень в адміністративних, господарських, кримінальних і цивільних справах, подані до Верховного Суду України до набрання чинності цим Законом включно, розглядаються в порядку та в межах повноважень, які діяли до набрання чинності цим Законом, до завершення розгляду таких заяв.

Заяви про перегляд судових рішень в адміністративних, господарських, кримінальних і цивільних справах, подані до Верховного Суду України після набрання чинності цим Законом, розглядаються в порядку та в межах повноважень, передбачених цим Законом.

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
20 жовтня 2011 року.
№ 3932-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Загальнодержавну програму «Питна вода України» на 2006–2020 роки»

Верховна Рада України **постановляє**:

Внести зміни до Закону України «Про Загальнодержавну програму «Питна вода України» на 2006-2020 роки» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 15, ст. 243), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011-2020 роки

1. Затвердити Загальнодержавну цільову програму «Питна вода України» на 2011-2020 роки (далі - Програма).

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

3. Кабінету Міністрів України:

під час підготовки проекту закону про Державний бюджет України на відповідний рік передбачати видатки на забезпечення виконання заходів, передбачених Програмою;

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти, а також забезпечити приведення органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

4. Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування:

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом скоригувати і затвердити відповідно до завдань Програми регіональні та місцеві програми (заходи) щодо забезпечення населення якісною питною водою в достатній кількості;

під час розроблення та затвердження проектів місцевих бюджетів передбачати у них необхідні кошти для забезпечення виконання регіональних та місцевих програм (заходів) щодо забезпечення населення якісною питною водою в достатній кількості».

Президент України

В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
20 жовтня 2011 року
№ 3933-VI.

Загальнодержавна цільова програма «Питна вода України» на 2011—2020 роки — див. на сайті.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Невідомий герой Пономаренко

Недавно Пирятин облетіла сенсація: родом звідси, виявляється, не дев'ять Героїв Радянського Союзу, як вважали раніше, а десять! У Пирятині новину озвучив голова райдержадміністрації Микола Купріян: «Я не помилився, назвавши цю цифру. Когорта Героїв Радянського Союзу — пирятинців — і справді зросла. Завдяки пошуковій роботі краєзнавців та нашої районної ветеранської організації повернуто в історію нашого краю ім'я ще одного героя-земляка, уродженця Пирятина, кадрового військового, капітана Павла Андрійовича ПОНОМАРЕНКА.

Звідки сенсація

Новину оприлюднили деякі полтавські і навіть всеукраїнські ЗМІ, і «Голос України» також. До нашого полтавського корпункту зателефонувала полтавка Марія Писаренко: «Я родом з Малої Перещепини Новосанжарського району, навчалася там у школі наприкінці 60-х і тоді нам розповідали, що Герой Радянського Союзу Павло Пономаренко — наш земляк. Так це одна й та сама людина, чи різні герої?»

Ми провели власне розслідування і з'ясувалися досить дивні речі. Так, «пирятинський» і «малоперещепинський» герої — це одна й та сама людина: капітан Павло Андрійович Пономаренко. Але чому лише через 66 років після війни про нього стало відомо у Пирятині? Мало віриться, щоб за часів СРСР юні слідопити чи самі ветерани нічого не знали про героя-земляка.

Як з'явилися нові дані

Повернемося до слів голови райдержадміністрації «завдяки пошуковій роботі краєзнавців та нашої районної ветеранської організації...». Голова районної організації ветеранів праці, війни та Збройних Сил Богдан Дубецький, до якого ми зателефонували, щиро подивувався, що на Пономаренка є й «інші претенденти». А звідки узяли інформацію самі пирятинці? З'ясувалося — з Інтернету. Пошукову роботу на місці поки що не проводили, — зізнався Богдан Васильович, — «але обов'язково це зробимо».

Про що свідчать документи

Ми теж зазирнули спершу в Інтернет: за одними джерелами Пономаренко справді «числиться» за Пирятином, а в інших згадується як уродженець Малої Перещепини. Кому вірити? Авторитетним джерелом вважається сайт «Герои страны», створений ще 2000 року (його базу використовує «Вікіпедія»), тут — найбільше даних про усіх 12700 Героїв Радянського Союзу. Є і капітан Пономаренко, названий уродженцем Пирятина. Та вважати цю інформацію першоджерелом не можна. Самі укладачі інтернет-проекту посилаються на Короткий біографічний словник «Герои Советского Союза», виданий «Воениздатом» 1988 року. Але й це не остання інстанція, бо при підготовці таких масштабних видань інформацію на місцях перевірити практично неможливо.

Довелося звернутися до Центрального архіву Міністерства оборони Росії (колишній Центральний архів МО СРСР), де зберігаються усі документи часів війни. Та й там є «різночитання». Як Герой Радянського Союзу Павло Пономаренко фігурує «уродженцем Пирятина», а от як загиблий воїн він — «уроженец села Малое Перещекино Полтавской области». Звісно, що ніякого «Перещекино» у Полтавській області не було й немає, а значить, йдеться все-таки про Малу Перещепину. Архівісти пояснюють: у представленні до звання Героя могли бути вказані дані про тодішнє місце проживання сім'ї героя чи його рідних, а смерть могли зафіксувати за місцем народження.

А у Малій Перещепині теж подивовані, бо Пономаренка давно вважають своїм. Це підтвердили і у сільраді: Пономаренко народився у нашому селі, тут закінчив школу, звідси пішов у велике життя... Про нього та його подвиг розповідає й «Книга Вічної слави», яку свого часу започаткував директор місцевої школи, фронтовик Микола Андрійович Клименко. Звісно, він користувався передусім місцевими даними, може, навіть знав родичів Пономаренка (це прізвище тут і нині поширене). А на Стелі загиблих воїнів у селі викарбувано ім'я Героя. Так кому довіряти більше?

Хто вони — герої–земляки?

Керівник Центру дослідження історії Полтавщини Олександр Білоусько (один із авторів книги «Герої Радянського Союзу — уродженці Полтавщини») погоджується, що у таких речах ще багато білих плям і неточностей. В «обласній базі даних» відомості про місце народження того ж капітана Пономаренка також заплутані. Архівіст Тарас Пустовіт зазначає: оскільки у біографії героя фігурує лише 1905 рік, а точної дати народження нема, то, ймовірно, ці дані взято не з «первинного обліку», а отже, помилка можлива. Однак він пообіцяв з'ясувати це в обласному архіві.

Останнім часом у нас почали якось упорядковувати цю роботу, з'явилася низка видань про земляків-героїв, місцеві Книги пам'яті. Але й досі все здебільшого ґрунтується на публікаціях ще радянського часу, тоді як в Україні своєї документальної бази фактично не існує. І на місцях важко щось знайти, бо вже нема в живих родичів загиблих, і все менше людей, які пам'ятають ті часи. Отже, навіть біографії Героїв досі добре не досліджені, не кажучи про простих солдатів, що поклали голови на олтар Перемоги.

«Батальйони просять вогню!»

Хай там як, але пам'ять про капітана Пономаренка живе. І нічого страшного, якщо його вважатимуть своїм і в Пирятині. Певне, якісь зв'язки з цим містом він (чи його сім'я) таки мали. Нагадаємо ще раз, що ми знаємо сьогодні про Героя.

Отже, хай пробачать пирятинці, найімовірніше, що Павло Андрійович Пономаренко народився саме у Малій Перещепині. Закінчив школу, працював покрівельником, а 1927 року призваний до Червоної Армії. 1931 року закінчив Орджонікідзевську піхотну школу. На фронті з 1942 року: воював на Південному, Закавказькому, Південно-Західному, Степовому та Другому Українському фронтах.

Свій останній бій капітан прийняв у ніч на 31 березня 1944 року біля станції Пирлиця Унгенського району в Молдавії. Після загибелі командира полку Пономаренко прийняв на себе командування трьома батальйонами і відбив до підходу основних сил сім атак ворога! Коли прибуло підкріплення, командир повів бійців у наступ, отримав тяжке поранення, помер на руках бойових товаришів.

Поховали його у братській могилі в селі Грасени. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 вересня 1944 року за вмілі бойові дії, особисту ініціативу і стійкість у бою командиру 2-го стрілецького батальйону 248-го стрілецького полку 31-ї Сталінградської ордена Богдана Хмельницького II ступеня стрілецької дивізії капітану П. А. Пономаренку посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу. На честь героя у молдавському містечку Унгени названо вулицю. На жаль, на Полтавщині він ніяк не увічнений, але тепер, можна сподіватися, над цим замисляться і в Пирятині, і в Малій Перещепині.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Пономаренко прийняв на себе командування трьома батальйонами і відбив до підходу основних сил сім атак ворога

12 листопада в Івано–Франківську врочисто відкриється польський візовий пункт, який обслуговуватиме жителів Івано–Франківської, Закарпатської та Чернівецької областей, *повідомляє наш кореспондент Дарина Назарчук*

Росія заявляє, що Україна не претендує на закордонну власність СРСР. Про це йдеться в повідомленні прес–служби МЗС РФ з посиланням на заяву офіційного представника МЗС Росії *Олександра ЛУКАШЕВИЧА*

Полякам не сподобалася нова форма збірної — недостатньо патріотична

Учора національна футбольна збірна Польщі вперше зіграла матч у своїх нових одностроях, виготовлених спеціально до Євро-2012.

Фірма «Nike» над ними працювала майже півтора роки. В результаті з'явилася форма легша та міцніша за попередню. Її родзинка — матеріал поліестр, який розробники отримали в результаті утилізації пластикових пляшок. Один комплект — футболка і шорти — це 13 пластикових пляшок: вісім іде на виготовлення футболки та п'ять — пари шортів. В основу кольорової гами дизайнери поклали польський національний стяг, тобто виконали їх у біло-червоній кольоровій гамі. На футболках розміщено тривимірний логотип футбольної федерації, напис Польща, логотип фірми «Nike», а на рукавах — нашивки з логотипом Євро-2012. Таке дизайнерське вирішення не викликало жодних заперечень ні у футболістів, ні у Польської футбольної федерації.

Проте серед польських уболівальників уже розгорілася гаряча дискусія з приводу відсутності на футболках традиційної нашивки із зображенням малого герба Польщі — так званого орлика. «Завжди у вільній Польщі національні збірні боролися за спортивні звання з Білим Орлом на грудях, чому це змінилось тепер?» — запитують вони у соціальних мережах. Справа форми збірної виявилася такою резонансною, що на «раціональні пояснення» чекає навіть Президент країни Броніслав Коморовський. Про це він заявив у інтерв'ю польському радіо, підкресливши, що «не до кінця розуміє, чому мав би зникнути орлик як символ єдності поляків».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

Китайські художники, зокрема Ван Жикай з міста Вейхай, і в наші дні підтримують унікальне народне мистецтво малювання картин на сухому листі.

Фото Сіньхуа/Укрінформ.

ФОТОФАКТ

Цей музично обдарований учасник акції протесту «Окупувати Ванкувер» живе в наметовому містечку, розбитому в центрі канадського міста: відповідно до місцевих законів, імпровізований наметовий табір може проіснувати більше трьох тижнів, перш ніж його буде знесено.

Фото Сіньхуа/ Укрінформ.

Шведський бізнес скаржиться на корупцію та незрозумілість українських законів

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Між Донецьком та Швецією налагоджені стабільні економічні зв'язки, і річний зовнішньоторговельний товарообіг становить 40 мільйонів доларів США.

Це лише один відсоток товарообігу міста, тому в найближчій перспективі наші зусилля будуть спрямовані на розширення співробітництва», — заявив донецький міський голова Олександр Лук'янченко.

У рамках Днів Швеції відбулося відкриття спортивно-ігрового майданчика, подарованого донецьким дітям, концерт виконавиці Анни Крістофферссон та колективу Batucada Jazz, а також музичний вечір ді-джея La Fleur.

«Донецьк та Донецьку область ми знаємо як центр металургії, важкого машинобудування, і наші компанії гарно тут представлені. Гадаю, ми могли б розширювати контакти в інших галузях: зокрема, охороні здоров'я, легкій промисловості», — зазначив посол Швеції в Україні Стефан Гуллгрен.

За словами дипломата, перешкодою для активнішого співробітництва є складність українського законодавства та наявність корупції в Україні. «Потрібно боротися з корупцією і зробити адміністративні процедури більш зрозумілими, — переконаний співрозмовник. — Шведські компанії хочуть дотримуватися законів і сплачувати податки.

Але складно розібратися, що і як робити. Треба, щоб і державні органи та органи місцевого рівня також брали участь у поліпшенні інвестиційного клімату».

Ліна КУЩ.

Таджиків відправляють додому

Після зустрічі президента РФ Дмитра Медведєва і глави Федеральної міграційної служби Костянтина Ромодановського, на якій йшлося про таджицьких мігрантів, у Росії почалася масштабна кампанія проти громадян Таджикистану.

Силовики й численні загони націоналістів виловлюють мігрантів-таджиків і висилають із країни. Бізнесу заборонили приймати таджиків на роботу. Офіційна причина антитаджицьких рейдів і президентського гніву — вирок, винесений двом льотчикам російської авіакомпанії, яких офіційний Душанбе обвинуватив у контрабанді, незаконному перетині кордону й порушенні правил польоту. Льотчики одержали сім років ув'язнення і вже сім місяців відбувають тюремний строк у Таджикистані.

Після «робочої зустрічі» Президента Медведєва та Костянтина Ромодановського по всій Москві розпочалися російські «симетричні заходи». Під гаслами «Бий таджиків» націоналісти виловили на Тверському бульварі 50 таджиків — робітників-мігрантів. Уже вчора силовики вислали із країни 100 таджиків.

Міністерство внутрішніх справ поспішило заявити, що найжорстокіша й найбільша злочинність у Росії має національний характер і на першому місці з порушення російських законів опинилися таджики-гастарбайтери. Але, як вважають правозахисники, це цілковита неправда. «Етнічна злочинність у нас пофарбована далеко не в кольори таджицького прапора», — стверджують борці за права людини.

Експерти й журналісти в Москві вважають, що антитаджицька кампанія має внутрішньополітичні причини. Мовляв, ніхто про льотчиків не згадував, поки до парламентських виборів не залишилися лічені тижні.

Партії «Єдина Росія», список якої очолюють президент Дмитро Медведєв і прем'єр-міністр Володимир Путін, необхідна конституційна більшість у парламенті. Але занадто багато бажаючих стати депутатами. Не тільки комуністи й ліберальні демократи, а ще три опозиційні партії розраховують на місця в Державній Думі. У такій форс-мажорній ситуації влада вирішила зіграти на націоналізмі. Але антитаджицька політика й нескінченні «п'ятихвилинки ненависті» на телевізійних федеральних каналах свідчать про зворотне. Московські газети цитують вождя пролетаріату Володимира Леніна, котрий писав: «Якщо влада слабка й непопулярна — їй обов'язково потрібен ворог, що згуртував би найбільш піддані впливу верстви суспільства навколо неї».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Донька Горліса–Горського шукає кошти на англомовне видання «Холодного Яру»

Громадянка Великобританії Лореляй-Ляля Лісовська, онука знаменитого письменника-воїна Юрія Горліса-Горського, відвідала Чигиринщину.

У місцевих селах і хуторах у двадцятих роках XX століття її дід, командир куреня полку гайдамаків Холодного Яру, воював за УНР. Гостя поклала квіти до пам'ятного знака авторові знаменитого роману «Холодний Яр» (на знімку), зустрілася з активістами патріотично-громадських організацій Черкащини. Під час спілкування з журналістами Лореляй-Ляля Лісовська повідомила, що зараз, разом з матір'ю, Лесею Янг-Лісовською, вона збирає серед української діаспори, а також в Україні кошти на друк англомовного видання «Холодного Яру» Горліса-Горського.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Новий землетрус переповнив чашу терпіння турків

Турецькій поліції в четвер довелося застосувати сльозоточивий газ і кийки для розгону протестувальників у місті Ван, **повідомляють турецькі ЗМІ.**

Жителі міста були розгнівані недостатніми зусиллями уряду з ліквідації наслідків землетрусу, що стався 23 жовтня, і згортанням рятувальних робіт у місті. У провінції Ван досі більша частина населення змушена жити в наметах і грітися від холодів біля багать. Сутички з поліцією відбулися після того, як у четвер рятувальники дістали з-під уламків загиблих і вцілілих людей у черговому землетрусі, що стався в ніч із 9 на 10 листопада. До вечора четверга влада провінції Ван підтвердила загибель дев'яти осіб від нового підземного поштовху.

Після 23 жовтня в районі землетрусу зареєстровано 1795 повторних підземних поштовхів різної сили.

Олександр СЕРГІЄНКО.
Софія.

«Що Пападімос, що Папандреу: все одно!»

Тягар, гідний Геракла, поклали на плечі Лукаса Пападімоса. У четвер увечері новий прем'єр-міністр Греції взяв у руки штурвал потопаючого корабля. Команди в капітана поки що немає: склад коаліційного уряду вчора ще тільки обговорювався. Зате їхнє завдання зрозуміле: виконати угоду, досягнуту на останньому брюссельському саміті: затягти паски на греках, щоб одержати черговї 130 млрд. євро допомоги й списати половину грецького боргу.

64-літній технократ раніше був заступником глави європейського Центробанку й уже заявив, що «бачить майбутнє країни в єврозоні». Брюссель такі новини з Афін привітав.

«Дуже важливо, що в Греції, нарешті, складається коаліційний уряд національної єдності. Це означає довгоочікуваний консенсус, необхідний для перетворення в життя заходів, які дадуть змогу країні рухатися у бік самодостатнього майбутнього», — заявила спікер Єврокомісії Пія Хансен.

«Що Пападімос, що Папандреу: усе одно!» — скандували на афінських вулицях. Демонстранти вимагали проведення виборів, запевняючи, що новоспечений прем'єр не здатен розчистити «авгієві стайні» країни, що потерпає від боргів, **повідомляє Євроньюс.**

Потрібно боротися з корупцією і зробити адміністративні процедури більш зрозумілими

«Я не кабінетна людина»

ОСОБИСТОСТІ

— Світлано Іванівно, ви опікуєтесь дуже проблемними галузями — медициною, соцзахистом. Саме на медицину свого часу надходило багато скарг на «гарячу» телефонну лінію, яка діє при ОДА. Як наважилися взяти на свої жіночі плечі такий віз проблем?

— Я не боюсь проблем і труднощів, бо зростала у багатодітній сім'ї — була одинадцятою дитиною. Вдячна своїм батькам, простим трудівникам, за те, що змалечку виховували у нас самостійність, відповідальність і працелюбність. Це мені дуже знадобилось і у дорослому житті. Живу серед людей, тож знаю їхню думку про медицину, про соціальний захист. Звичайно, революції я одна в цих галузях не зроблю, але гуртом за підтримки голови ОДА Василя Берташа стараємося навести тут порядок.

— Що вдалося зробити у медицині за той короткий строк, відколи область очолив новий керівник ОДА?

— У рамках реформування медичної галузі у вересні в Рівненському обласному онкодиспансері відкрито регіональний центр променевої терапії, що дуже актуально для нашої області. Усе дороговартісне обладнання для нього придбав фонд Ріната Ахметова «Розвиток України» в рамках проекту «Рак виліковний. Своєчасна діагностика і лікування онкологічних захворювань». Тут встановлені сучасні лінійний прискорювач і комп'ютерний томограф. Усі фахівці центру пройшли навчання і стажування за кордоном. Тож люди можуть розраховувати на висококваліфіковану медичну допомогу.

Нещодавно у місті Дубно відкрито перший в області хоспіс для тяжкохворих людей на 45 місць (в Україні десять таких закладів, сім із них — державні. — **Авт.**). Пацієнти хоспісу потребують не лише медичної допомоги, а й соціальної і психологічної підтримки. Адже тут переважно одинокі тяжкохворі люди. Є, щоправда, і такі, які тимчасово втратили працездатність, — лежачі, після інсультів, але не мають рідних, які могли б ними опікуватись. У кожного пацієнта хоспісу — своя життєва історія, трагедія...

Наша область співпрацює з Українською Лігою сприяння розвитку паліативної та хоспісної допомоги, яку очолює Василь Князевич. Ми разом із ним відвідали дубенський хоспіс, спілкувалися зі студентами місцевого медичного коледжу і черницями, котрі готові допомагати в догляді за тяжкохворими. Василь Князевич сказав, що наша область започатковувала унікальну практику, оскільки відділення паліативної допомоги є підрозділом навчального закладу. Тож маючи базу для практичної підготовки фахівців, область може апробовувати новаторський досвід навчання волонтерів. Пообіцяв, що очолювана ним організація ініціює введення до програми медичних університетів і коледжів курсу паліативної допомоги. Водночас в області також налагодили роботу з представниками релігійних громад, які надавали духовну підтримку пацієнтам онкодиспансеру, а тепер готові поширити цю практику на відділення паліативної допомоги (хоспіс).

— З яких джерел фінансуватиметься хоспіс?

— З обласного бюджету, а також за благодійні внески, пожертви релігійних громад... У майбутньому було б добре відкрити хоспіс і для людей, які хворіють на відкриту форму туберкульозу. Адже у нинішній хоспіс ми не можемо їх поселити.

— Ви тут згадали про реформування медичної галузі. Для багатьох це, на жаль, асоціюється із закриттям медзакладів. А як із цим на Рівненщині?

— Реформуючи медичну галузь, ставимо собі за мету зберегти всі медичні кадри, структуру первинної і вторинної ланки медицини. На сьогодні в області не закрито жодного ФАПу, навіть у найменшому селі, де він був. Ми зберегли всю структуру. А у найвіддаленішому від обласного центру Зарічненському районі до кінця року планують відкрити ФАП у селі Зелена Діброва, готова проектна документація на амбулаторії загальної практики сімейної медицини у селах Новоріччя і Кухче, у планах — і село Чернин. До речі, заслуговує на увагу досвід цього району, як можна розпайоване майно колишніх колгоспів використати на користь місцевих громад. Після розпаду колгоспів в окремих селах колгоспні контори (а це майнові паї) не використовувалися, занепадали, тоді як у селі не було ФАПу. Отож селяни, як власники паїв, на зборах вирішили передати розпайоване майно місцевій територіальній громаді для облаштування тут медзакладів. Влада ж взяла на себе зобов'язання відремонтувати приміщення, забезпечити медичними кадрами.

У рамках реформування медицини «переселимо» в кращі умови Комунальний заклад «Рівненський ендокринологічний диспансер», про що вже писала ваша газета. Будуть збережені ліжко-місця, діти і дорослі лікуватимуться в окремих відділеннях та ще й у кращих умовах. А обласний бюджет тільки на комунальних послугах зекономить мільйон гривень. Ці кошти можна буде використати на потреби медичної галузі.

А проблем у медицині, як ви помітили, справді багато. Найперша — проблема кадрів: 12 лікарських амбулаторій загальної практики сімейної медицини не повністю укомплектовані кадрами лікарів, не скрізь вистачає медичного обладнання, є потреба у 67 автомобілях підвищеної прохідності для транспортування хворих, окремі медзаклади функціонують у пристосованих приміщеннях...

— Чи правда, що ви зазвичай без попередження відвідуєте лікарні, інтернати для одиноких літніх людей?

— Правда. Я не кабінетна людина, люблю працювати з людьми. Та й керівник, на мою думку, тільки тоді може ефективно працювати, якщо буде бачити і вивчати проблеми на місцях і вчасно на них реагувати. Побувала в усіх інтернатних закладах області, районних лікарнях, не минаю й дільничних. Спілкуюся з пацієнтами, цікавлюсь, як їх лікують, годують, які тут умови для хворих. Якщо бачу недоліки, відразу реагую.

В одному з районних управлінь праці та соцзахисту побачила чергу із більш ніж п'ятдесяти осіб за оформленням пільг, субсидій, компенсацій. У черзі були й вагітні, літні люди. Від них дізналася, що вони записані на прийом ще з учорашнього дня. З такою організацією прийому, звичайно ж, не можна було миритися — тепер там черг немає. Від повторення подібного і в інших районах застерегла керівників управлінь на нараді.

— Але ж ось так, відразу, всього пласту проблем, що нагромадилися в медицині, соціальній сфері, не підняти...

— Це справді так. Але потрібно намагатись. Бо ті галузі, якими я опікуюся, — соціальний захист і охорона здоров'я, сьогодні формують соціальну політику держави, думку людей про владу, про чиновників. Та й люди, якщо з ними правильно і чесно спілкуватись, розуміють складнощі й готові підтримати, якщо це робиться конкретно для громади. Взяти ту ж передачу майнових паїв селянами на користь територіальних громад під медзаклади, заготівлю овочів для лікарень. До речі, цьогоріч по районах фермери і населення презентували борщові овочеві набори для лікарень — картоплю, моркву, буряки, капусту. Тож заощаджені кошти, які мали б піти на їх закупівлю, тепер можна використати на придбання інших продуктів, щоб поліпшити меню для пацієнтів лікарень.

За інтернатні заклади для літніх людей я спокійна: всі вони мають підсобні господарства, тож із харчуванням там усе гаразд.

— Хоча ми розлогіше говорили сьогодні про медицину, не можу втриматися, щоб не поцікавитись долею пацієнтів територіального центру, які врятувалися під час пожежі у селі Біле Дубровицького району.

— Це велика біда, адже у вогні тоді загинуло 16 людей. Ті, що врятувалися, потребували психологічної і медичної допомоги. Вони її отримали у Дубровицькій центральній районній лікарні, де перебували до відкриття нового терцентру у селі Висоцьк Дубровицького району. У новому терцентрі створені належні комфортні умови для проживання, лікування. В перші дні після трагедії я часто навідувалась у лікарню до врятованих стареньких, бачила їх розгубленість, тривогу за свою подальшу долю. У мене самої 90-літня мама, всі ми її дуже любимо. А у багатьох із цих людей немає нікого з рідних, а якщо і є, то старенькими не цікавляться. Тому старалася їх підтримати чим могла. Коли привезла погорільцям одяг, взуття, вони розчулились, розповідали про своє життя. Час від часу навідуюсь у новий терцентр, бо мені не байдужа доля цих людей, яким не поталанило доживати віку серед рідних.

— Свого часу в нашій редакційній пошті були листи від читачів, у яких вони скаржилися на несвоєчасну виплату за лікарняними. Як із цим зараз?

— Такі проблеми справді були. Скажімо, станом на 1 січня цього року у виплатах з тимчасової непрацездатності було 22 мільйони гривень боргів, на сьогодні такої заборгованості уже немає. Виплата пенсій в області теж проводиться своєчасно.

Розмову записала Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Світлана Іванівна САД — освіта вища, народилась у смт Володимирець Рівненської області в багатодітній родині. Працювала в освіті, заступником голови Сарненської РДА із соціальних питань. Із січня — заступник голови Рівненської ОДА. Депутат Рівненської обласної ради по Сарненському виборчому округу №32.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Поліщука О.В. вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

Архангельської Ольги Володимирівни (номер посвідчення 466/37);
Гайдука Богдана Андрійовича (номер посвідчення 466/30);
Гордієнка Сергія Миколайовича (номер посвідчення 466/41);
Грязнова Сергія Борисовича (номер посвідчення 466/31);
Денисенко Інни Олегівни (номер посвідчення 466/01);
Дуброви Олександра Андрійовича (номер посвідчення 466/34);
Золотоуса Миколи Івановича (номер посвідчення 466/05);
Ісайкова Віктора Валерійовича (номер посвідчення 466/35);
Йощенка Миколи Миколайовича (номер посвідчення 466/40);
Коваленка Віктора Миколайовича (номер посвідчення 466/23);
Козира Володимира Семеновича (номер посвідчення 466/21);
Колесника Віктора Олександровича (номер посвідчення 466/39);
Копельця Олександра Олександровича (номер посвідчення 466/07);
Копельця Олександра Олександровича (номер посвідчення 466/32);
Коптюх Ольги Анатоліївни (номер посвідчення 466/02);
Кравченка Олега Борисовича (номер посвідчення 466/33);
Лазебного Дениса Борисовича (номер посвідчення 466/19);
Марюхни Володимира Дмитровича (номер посвідчення 466/09);
Мельника Віталія Михайловича (номер посвідчення 466/25);
Миролюбенко Катерини Юріївни (номер посвідчення 466/03);
Мушенок Тетяни Петрівни (номер посвідчення 466/24);
Найдьона Віктора Григоровича (номер посвідчення 466/10);
Постоловського Сергія Руслановича (номер посвідчення 466/20);
Романчука Олександра Павловича (номер посвідчення 466/38);
Саковського Юрія Борисовича (номер посвідчення 466/26);
Сорочинського Миколи Васильовича (номер посвідчення 466/12);
Сочки Миколи Івановича (номер посвідчення 466/15);
Шимоні Володимира Яновича (номер посвідчення 466/16).

Управління кадрів.

Спокій йому і не сниться

***14 листопада виповнюється 60 років від дня народження відомого журналіста, полковника міліції Михайла Йосиповича БЕРЕЗОВСЬКОГО* (на знімку).**

Народився він у селі Ісакові Тлумацького району Івано-Франківської області. Ще під час навчання у середній школі у нього проявилося творче покликання, і після закінчення факультету журналістики Львівського державного університету імені Івана Франка він як кореспондент районної газети об'їздив усі села, успіхи і невдачі сільських трудівників стали темою його виступів. Адже з малих літ як тільки міг він допомагав своїм батькам-колгоспникам, з тих пір на власному досвіді знає справжню ціну праці і хліба.

З 1976 року трудова діяльність Михайла Березовського була пов'язана з роботою у молодіжних організаціях, де він пройшов шлях від завідувача організаційного відділу райкому комсомолу до відповідального організатора Центрального Комітету ЛКСМ України.

У 1988 році за рекомендацією Центрального Комітету комсомолу Михайло Березовський направляється на службу у правоохоронні органи. Більше шести років працює на відповідальних посадах у центральному апараті Міністерства внутрішніх справ України: старший інспектор, заступник начальника прес-центру. Для поповнення своїх професійних знань заочно закінчив Національну академію внутрішніх справ України.

Водночас йому хотілося займатися практичною роботою, і в лютому 1995 року його, як авторитетного і досвідченого працівника, направляють заступником начальника Управління МВС України в рідну Івано-Франківську область.

У 2004 році полковника міліції Березовського М.Й. призначають проректором Прикарпатського юридичного інституту МВС України, де він займається роботою з персоналом і питаннями організації міжнародної діяльності.

Сьогодні Михайло Йосипович на заслуженій пенсії, але спокій йому і не сниться — він продовжує працювати, є радником на громадських засадах голови обласної державної адміністрації, часто виступає перед молодим поповненням міліції, розповідаючи про нелегку службу, перед учнями і студентами — про вибір життєвого шляху.

Попри своє основне службове завантаження Михайло Йосипович не забуває і про журналістську професію, вже майже 30 років є активним членом Національної спілки журналістів України. У сотнях газет і журналів, у багатьох теле- і радіопередачах використовуються його яскраві і переконливі публіцистичні матеріали. Він є співавтором навчально-пізнавальних посібників, художньо-документальної книги «Слідами дикого звіра», консультантом художнього фільму про роботу міліції «Тупик», знятого на київській кіностудії імені Олександра Довженка.

Усе своє життя Михайло Йосипович не поривав зв'язків зі своїм рідним селом Ісаків на мальовничому березі Дністра. При кожній можливості відвідує своїх земляків, а в 2002—2006 рр. представляв їхні інтереси у Тлумацькій районній раді. Виборці з вдячністю згадують все те добре, що зроблено ним як народним обранцем. Свою безмежну любов до рідного краю і своїх односельців він висловив у книзі «Ісаків. Історико-краєзнавчий нарис», яка сьогодні є в кожній сільській хаті.

Полковник міліції Михайло Йосипович Березовський нагороджений відзнакою Президента України — медаллю «За бездоганну службу», відзнаками Міністерства внутрішніх справ «Хрест слави», «Закон і честь», «За відзнаку в службі», «Почесним знаком МВС України», а також Почесним знаком «За мужність та професіоналізм» Міжнародної поліцейської асоціації. За налагодження тісного співробітництва міліції з церквою відзначений церковними нагородами.

Справу батька продовжує син — підполковник міліції Сергій Березовський. Таке ціре бажання має й онук Михайло. Звичайно, надійне домашнє вогнище, або, як кажуть гуцули, — ватра, що щедро зігріває їх сім'ю, — в добрих і умілих руках улюбленої дружини Людмили Антонівни.

У ці осінні дні друзі і колеги, рідні і близькі Михайла Йосиповича Березовського з усіх кінців країни шлють йому найтепліші слова поздоровлень зі славним ювілеєм, від усієї душі бажають йому і його родині щастя, здоров'я і довгих років життя.

Іван ГАВРИЛИШИН,
член Національної спілки журналістів України.

У Луганську на площі Героїв Великої Вітчизняної війни відкрилися Дні Львова. Там також відбулися дегустація і продаж львівської кави і шоколаду. У рамках днів для луганських студентів пройдуть відкриті лекції про Львів, а також презентація книжок про славне місто Лева *(УНІАН)*

Куточки «Соціального кошика» з набором товарів широкого вжитку створено за дорученням голови Черкаської ОДА Сергія ТУЛУБА в торговельній мережі найбільших населених пунктів Черкащини, *повідомляє наш власкор Лідія Титаренко*

Протидій діабету заради «солодкого» завтра

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Утім, експерти переконують: через низький рівень його діагностування реальна кількість хворих українців мало не в рази більша. Та, на жаль, значна частина з них про свою проблему дізнаються вже на рівні ускладнень. Щоб змінити це та вкотре наголосити на необхідності постійного контролю за рівнем цукру в крові, у столиці провели акцію «Протидій діабету зараз».

Про всі нюанси життя людини із цукровим діабетом Тетяна Олександрівна Білодід знає не з чуток. У десятирічному віці ця недуга підкосила здоров'я її доньки. За довгі роки боротьби із хворобою свого «ворога» вивчила досконально. Тепер уже знає, який діабет буває, з чого він починається та, головне, як його попередити.

— Діабет першого типу, на жаль, — невідворотний. Визначити його легко. Серед симптомів: втрата ваги, постійна спрага, часті позиви в туалет, млявість. Він розвивається так стрімко, що вже на 3—4 день після початку людина опиняється в реанімації, — каже Тетяна Білодід (Київський благодійний фонд «Діабетик»). — А от із діабетом другого типу людина може десять років жити і не підозрювати про це. Виявляється хвороба, як правило, ускладненнями. Єдине, що може виявити недугу на ранній стадії, — регулярний контроль умісту цукру.

Самоконтроль та відповідальність за власне здоров'я мають стати аксіомами життя кожного українця. Мінімум раз на півроку потрібно робити «заміри» рівня цукру в крові. Щоб точно знати, чи є схильність до діабету, медики рекомендують зробити аналіз із «навантаженням». Спочатку здати кров натщесерце та дізнатися про рівень цукру. Потім випити солодкого чаю і за дві години повторно здати аналіз крові. Якщо рівень цукру повернувся до вашої норми — можна поки що зітхнути з полегшенням. Якщо рівень цукру «зашкалює» — час взятися за своє здоров'я.

— Зараз методів контролю існує дуже багато. Єдине, що потрібно, — звернутися до фахівця. І доведеться підготуватися платити гроші, — констатує пані Тетяна. Діабет, як і більшість болячок, дорого обходиться не тільки здоров'ю, а й гаманцю. На щастя, держава допомагає нашим хворим і інсуліном забезпечує їх безплатно.

Та, попри це, на сімейні бюджети лягає ще чималий фінансовий тягар. Адже хоч інсулін і безплатний, та приймати його без так званого самоконтролю рівня цукру — смертельно небезпечно.

— Щоразу перед тим, як зробити ін'єкцію, а в моєї доньки таких має бути шість на добу, потрібно виміряти рівень цукру в крові. Існують спеціальні тест-смужки. Їх потрібно хоча б 150 штук на місяць. Вартують вони більше 200 гривень за півсотні. Крім того, потрібні і засоби введення інсуліну, голки. Потрібні також препарати для підтримки внутрішніх органів. І таких «потрібно» — ще чимало...

До речі, ще тиждень після 14 листопада в деяких аптеках триватимуть акції з безплатного вимірювання рівня цукру у крові.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Хворі діти отримали інсулінові помпи

Владиславчик Тимчишин захворів на діабет у дев'ять місяців. Невдовзі хлопчику виповниться два роки. Батьки чотири рази на день роблять йому уколи інсуліну. Напередодні Всесвітнього дня боротьби з діабетом його та ще чотирьох дітей з різних районів Тернопільщини забезпечили інсуліновими помпами. Це значно поліпшить їх життя, адже не треба буде постійно робити уколи, вимірювати рівень інсуліну в крові. Все це автоматично робитиме помпа.

Кошти на апарати, а це майже 135 тисяч гривень, зібрали під час проведення в області Всеукраїнської благодійної акції «Серце до серця», яка відбулася у травні. Ще 11 тисяч гривень виділив благодійний фонд «Серце до серця». Кошти витратили не лише на купівлю помп, а й на їх обслуговування, адже це дороге задоволення: у місяць потрібно в середньому 800 гривень.

Наразі в області більш як 180 дітей хворіють на діабет. За словами головного лікаря обласної дитячої лікарні Григорія Корицького, кількість маленьких пацієнтів зростає, хвороба молодшає. Знайти кандидатів на одержання помп було непросто саме через їх дороговартісне обслуговування. Наразі вирішили так: половину коштів виділятиме обласна лікарня, половину — батьки. За рахунок лікарні їх відправлять на курси до «Охматдиту», щоб вони навчилися користуватися цими приладами.

Голова облдержадміністрації Валентин Хоптян вручає інсулінові помпи батькам хворих дітей.

Фото Юрія ЗАРУЦЬКОГО.

Звичайно, добре, що знайшли можливість допомогти п'ятьом діткам, але потреба у десятки разів більша, тож влада й надалі працюватиме над цією проблемою, — запевнив голова облдержадміністрації Валентин Хоптян.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Дожити до тепла

До кінця листопада в Херсоні відкриється перший пункт обігріву, у якому бездомні і просто всі, хто цього потребує, зможуть не тільки відігрітися, а й перекусити та пройти медичний огляд. Як заявив начальник облуправління МНС полковник Віталій Кропивницький, нині вже тривають переговори з місцевою владою та управлінням охорони здоров'я про виділення продуктів і медперсоналу для цих цілей. А утеплений намет, інвентар і обігрів рятувальники готові надати хоч зараз. Однак до відкриття пункту обігріву деякі можуть і не дожити. Так, на Привокзальній площі Херсона з колодязя теплотраси витягли невідомого літнього чоловіка, котрий вмер від переохолодження. Його прізвище встановити не вдалося, оскільки жодних документів при ньому не знайшли.

Тим часом на вулицях Херсона в сезон холодів по 7—8 осіб щороку замерзають на смерть, адже давно обіцяну «нічліжку» для них досі не побудували. А рахунок обморожених пацієнтів з-поміж тих само бомжів, яким у лікарнях доводиться ампутувати пальці та кінцівки, взагалі йде на десятки.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Пограти у водіїв та пішоходів

зможуть вихованці Хмельницького обласного будинку дитини «Берізка». Перевізники разом із працівниками ДАІ створили для них у дворі автомайданчик. У більш як сотні дітей-сиріт тепер з'явилася можливість під час ігор вивчити основні правила руху і безпечної поведінки на дорогах.

На майданчику є перехрестя, пішохідні переходи, розмітка та дорожні знаки. А щоб діти могли уявити себе не тільки пішоходами, а й водіями, на відкритті їм подарували два дитячі мотоцикли з електродвигуном, автомобіль і два велосипеди.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Фото прес-служби УДАІ УМВС.

Подарували два дитячі мотоцикли з електродвигуном, автомобіль і два велосипеди

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Президентські стипендіати

Таких цього року в області шість, **повідомляє прес-служба Рівненської ОДА.** Президент України Віктор Янукович призначив стипендії для них, а також для їх учителів. Стипендії від Президента отримуватимуть переможці всеукраїнських олімпіад з трудового навчання Олег Адамчук, з історії — Інна Грицай, з французької мови — Юлія Пишко, з основ правознавства — Оксана Янчик, за друге місце з географії — Олександр Бончковський, а також Денис Бутило, який гідно представив Україну на Міжнародній олімпіаді з географії, здобувши бронзову медаль. Торік на Рівненщині було стільки само стипендіатів Президента, один учень отримував стипендію Кабінету Міністрів України.

Олександра ЮРКОВА.

Місто прикрасять клени й троянди

У Запоріжжі розпочали масштабне планове висаджування дерев та кущів. Робітники комунального підприємства «Зеленбуд» уздовж однієї з найдовших вулиць міста — Набережної — за кілька днів посадять близько 500 кленів та 200 кущів ялівцю, а в районі площі Леніна — півтори тисячі троянд.

За словами директора «Зеленбуду» Володимира Каурова, паралельно робітники виконують роботи з обрізування та омолодження дерев, а також з видалення сухих та аварійних насаджень. Особливу увагу приділяють місцям масового відпочинку запоріжців.

Віктор ПЕСИГОЛОВЕЦЬ.

Львівські тролейбуси для Севастополя

Тендер на постачання нових тролейбусів для Севастополя виграв Львівський автобусний завод. За словами секретаря тендерної комісії Владислава Гребенщикова, основним критерієм на конкурсі виробників тролейбусів була ціна. Львів'яни, за інших рівних умов, запропонованих корпорацією «Богдан», підприємствами «Білкомунмаш» і «Південьмаш», назвали найнижчу ціну.

У Державному бюджеті на придбання першої партії тролейбусів для Севастополя цього року передбачено двадцять мільйонів гривень.

Микола МАГДИЧ.

ЦИФРА

46 мільйонів гривень

отримали на Житомирщині з початку року власники земельних наділів, які передали їх в оренду. Всього в оренду передано майже 404 тисячі гектарів. Середній розмір орендної плати за один гектар на рік становить 301 грн., що на 39 грн. більше, ніж у 2010-му.

Олексій КАВУН.

Засудили перевертнів у погонах

Зарічний районний суд міста Суми відправив за ґрати на 11, 8 і 6 років відповідно трьох перевертнів у погонах.

За повідомленням прес-служби прокуратури Сумської області, колишній уповноважений підрозділу швидкого реагування «Сокіл» УБОЗу УМВС в Сумській області Д. два роки тому за попередньою змовою з групою осіб скоїв кілька розбійних нападів на мешканців міста та їхні оселі. Останню розбійну «вилазку» на житло, в якій, окрім Д., брали участь колишній помічник чергового УСБ України в Сумській області та «колега» по «Соколу», було вчинено злочинним угрупованням у квітні 2009 року з метою заволодіти 50 тисячами доларів. Під час нападу злочинці завдали жертві тяжких тілесних ушкоджень, від яких потерпіла померла.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Відкрили хлібозавод

За рахунок 49 мільйонів гривень інвестицій ПАТ «Луганськмлин» увів в експлуатацію хлібозавод потужністю 32 т хліба на добу. Підприємство оснащене сучасним енергозберігаючим устаткуванням, що дає змогу заощадити до 30% палива й електроенергії. Ще два нові хлібозаводи відкриваються в Перевальському і Білокуракинському районах області, а також «Луганськмлин» побудує новий хлібокомбінат у шахтарському місті Ровеньки. Як повідомив міський голова Ровеньків Олександр Єсенков, «ті робочі руки, які виявилися незатребуваними в «Коровай» через його фактичне закриття, знайдуть собі застосування на новому підприємстві «Луганськмлина».

Алла АНТІПОВА.

Керівники громад скуштували юшки

Члени асоціації рад Бобровицького району 10 листопада провели виїзне засідання у Чернігові, під час якого обговорили наболілі проблеми, ознайомилися з туристичним потенціалом обласного центру.

Голови сільських рад разом із головою райради Олександром Шапченком відвідали музеї, Національний заповідник «Чернігів стародавній». Директор останнього Андрій Курданов ознайомив керівників громад із досвідом проведення у селах Чернігівського району народознавчих заходів. На Валу гості міста взяли участь у етнофестивалі, покуштували юшки Роїщенської територіальної громади.

Сергій ПАВЛЕНКО
Фото автора.

«Луганськводі» вимикають світло

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Ми хочемо, щоб водники оплачували поточні рахунки й хоча б по частинах — борги. ТОВ «ЛЕО» готове йти на зустріч, скласти прийнятний для всіх сторін графік погашення», — пояснює директор департаменту енергозбуту ТОВ «ЛЕО» Микола Лисий.

За його словами, за жовтень 2011 р. ТОВ «ЛЕО» заплатило ДП «Енергоринок» більш як 20 млн. грн. Це ті кошти, які повинні були йти на розвиток, а також реконструкцію мереж і устаткування. Але, щоб уникнути штрафних санкцій, об'єднання змушене розплачуватися з «Енергоринком» грошима інвестпрограми — замість того, щоб спрямовувати ці кошти за прямим призначенням.

Обмежувати електропостачання підрозділів ТОВ «Луганськвода» будуть у Луганську, Слов'яносербську, Алчевську, Красному Лучі, Лисичанську. Якщо ситуація не зміниться, то 18 листопада ТОВ «ЛЕО» змушене буде приступити до жорсткіших заходів — відключення насосних станцій ТОВ «Луганськвода».

Таке саме попередження одержала й компанія ЛМКП «Теплокомуненерго». Загалом борг компаній водопостачання області перед енергетиками становить більш як 627 млн. грн. Енергетики переконують, що діють строго в рамках законодавства й договорів, укладених між постачальником та споживачем послуги.

Тим часом у Лисичанську від газу відключили дві багатоповерхівки в кварталі Молодіжний. «Газовики сьогодні проводять перевірки газових приладів, для чого необхідно увійти до кожної квартири. Про цю перевірку мешканців було оповіщено, — коментує начальник управління з експлуатації газового господарства ВАТ «Луганськгаз» Сергій Горобець. — Однак працівників газового господарства у квартири не пускають. Багато хто побоюється покарань і штрафних санкцій, які одержать через вчинені порушення. Деякі опалюють квартири різними газовими приладами, а це найчастіше призводить до НП. Крім того, в частини мешканців є великі борги з оплати за газ. Аварійній службі доводиться чергувати біля будинку з раннього ранку й до пізнього вечора. Поки не перевіримо всі квартири й не дізнаємося про стан газових приладів, ми не можемо, за елементарною технікою безпеки, підключити будинки до газопостачання. Тож усе залежить від рішень, які приймуть мешканці будинку».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Газовики нагадали про себе

Селища Новогуйвинське та Озерне на короткий період відключили від газопостачання. У такий спосіб через заборгованість за спожите блакитне паливо і відсутність лімітів ПАТ «Житомиргаз» залишило без опалення всі соціальні об'єкти населених пунктів і 12 тисяч жителів. Ситуацію розглядали в ОДА. Чиновники наголошували: причетних до припинення подачі газу мають покарати. Водночас вони закликали активізувати роботу з населенням задля погашення боргів. Адже тільки за жовтень в області було використано газу на 21,5 мільйона гривень, а сплачено три мільйони.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Про всіх подбали, а про підприємництво забули

Робота над стратегією розвитку Києва до 2025 року добігає кінця. Вже у грудні міська влада планує затвердити її остаточний варіант. І далі, мовляв, місто нарешті почне розвиватися. Долучитись до обговорення документа можновладці закликали усіх.

Тим часом підприємці столиці у розпачі. Кажуть, кілька разів перечитали текст стратегії, але навіть слова про розвиток малого та середнього бізнесу не знайшли. Саме тому представники регіональної ради підприємців у м. Києві переконують: приймати документ у запропонованому владою вигляді не можна. І не тільки тому, що він перенасичений суто декларативними фразами, а передусім тому, що в ньому відсутні будь-які перспективи для «невеликого» бізнесу.

— Вивчивши документ, ми надзвичайно здивовані відсутністю в ньому хоча б розділу, присвяченого розвитку підприємництва, — каже голова регіональної ради підприємців в м. Києві, голова ВГО «Союз захисту підприємництва» Сергій Доротич. — Цікаво, як розробники цього об'ємного документа уявляють розвиток столиці без підприємців?

Щоб змінити це, Регіональна рада підготувала низку своїх пропозицій щодо стратегічного розвитку столиці. Усі їх виклали у відкритому листі Олександру Попову. Сподіваються, голова КМДА до них таки прислухається. Серед ініціатив — доповнення проекту стратегії окремою місією «Київ — місто підприємництва». Її втілення, мовляв, сприятиме тому, що правила гри для бізнесу усіх «розмірів» стануть прозорими та зрозумілими. Від цього виграють усі, у тому числі, й кінцеві споживачі.

Натомість сьогодні малим підприємцям живеться нелегко. Одне із найболючіших питань, яке пропонує вирішити регіональна рада, хоч як це дивно, — «квартирне». За нинішніх умов розміщувати на перших поверхах житлових будинків об'єкти торгівлі чи сфери послуг практично неможливо. Система переведення їх у нежитловий фонд зарегульована украй. Щоб зробити це, підприємці витрачають роки часу та тисячі доларів, у тому числі, й на хабарі. Це при тому, що повна монополізація ринку, скажімо, харчових продуктів, великими мережами може призвести до зростання цін як мінімум на 20—25 відсотків. І від цього програє не тільки малий бізнес, а й прості громадяни.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ФОТОФАКТ

Севастопольські медики в день святкування 36-річчя Гагарінського району в подарунок від народного депутата України Павла Лебедєва одержали реанімобіль — автомашину марки «Рено».

Фото Миколи МАГДИЧА.

«Шевченківський театр» дожив до 110 літ і гостро потребує ремонту

Міський Будинок культури Кам'янця-Подільського відзначає 110-річчя. Будувався він на кошти громади за часів правління на Поділлі Російської імперії і на честь російського поета Пушкіна й спочатку іменувався Пушкінським народним домом. Але вже з 1919 року, коли місто було столицею УНР, цей дім перейменували на «Шевченківський театр». На його сцені виступали відомі трупи. У 1919 році тут працювала Українська республіканська капела Кошиця, а в 1943—1944 йшли вистави за участю Бориса Гмирі.

До ювілею кам'янчани приурочили традиційний щорічний міський конкурс «Талант». Цьогорічний конкурс — уже сорок перший. «Найбільше, що сьогодні потребує Будинок культури, який має статус пам'ятки, то це капітального ремонту», — каже його директор Микола Нечай.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото Олександра СИНИЦІ/УНІАН.

ФОТОФАКТ

У Музеї сучасного мистецтва України з 10 по 18 листопада проходить передаукціонна виставка «Українська альтернатива. XX». Торги відбудуться в Києві 19 листопада. На осінній аукціон виставлено більше 100 творів відомих вітчизняних художників і графіків XX і XXI століть.

СПОРТ

Дубль «гірника»

Футбол. Струміца (Македонія). Стартовий раунд відбору до Євро-2012 (U-19). **Група 6.** Швейцарія — Македонія. 3:0.

Україна — Казахстан. 2:0. Голи: Чурко, 10 (п), 48. Україна: Ткаченко, Писко, Принцета, Акубардія, Трубочкін, М'якушко, Чурко (Єрмаченко, 80), Буяльський, Вакуленко, Тащі (Малиновський, 68), Кулач (Бохашвілі, 74). **Тренер** — Олег Кузнецов.

Можемо привітати наших футболістів і особливо півоборонця донецького «Шахтаря» В'ячеслава Чурка, котрий відзначився дублем.

Наступний матч українська команда зіграє сьогодні проти збірної Македонії, а 15 листопада поміряється силами з футболістами Швейцарії.

Дебют українських бразильців

Національна збірна Бразилії виграла контрольний матч у команди Габона на його полі — 2:0 (Сандро, 12, Гернанес, 35). У складі переможців дебютував півоборонець київського «Динамо» **Дуду**. Він на 77-й хвилині замінив Жонеса. Іншим дебютантом з числа «наших» став хавбек донецького «Шахтаря» **Вілліан**, котрий також вийшов на заміну в середині другого тайму.

Переможний рух «Донбасу»

Хокей. Чемпіонат ВХЛ. «Донбас» (Донецьк) — «Сокіл» (Красноярськ). 8:1 (2:0, 3:1; 3:0). Донецький клуб, набравши 46 очок у 21 грі, продовжує лідирувати у змаганні. Наступну зустріч «Донбас» проведе сьогодні вдома, в Палаці «Дружба», проти ангарського «Єрмака».

Чудова вісімка

Теніс. Остаточно визначився склад учасників підсумкового турніру року АТР (Асоціація тенісистів-професіоналів), який відбудеться 20—27 листопада в Лондоні. Останніми на цей турнір пробилися чех Томаш Бердиг, француз Жо-Вільфрід Тсонга і американець Марді Фіш, **повідомляє офіційний сайт АТР**.

Отже, ці тенісисти змагатимуться разом із сербом Новаком Джоковичем, іспанцями Рафаелем Надалем і Давидом Феррером, британцем Енді Мюрреєм і швейцарцем Роджером Федерером за титул найсильнішого.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...у «Витоках» — усі регіони

На IV Всеукраїнський літературний конкурс «Витоки», що його проводить Національний університет «Острозька академія», свої роботи подали близько двохсот людей з різних регіонів — не лише школярі, студенти, а й юристи і навіть працівник «Нафтогазу України». Переможцями стали: у номінації «Поезія» — вірші Ірини Власенко з Чернігівщини; у номінації «Дитяча література» — твір «Купи слона, або Маленькі пригоди великої Софійки» Дмитра Кузьменка з Житомира. Кращим у номінації «Проза» визнано твір киянки Любові Якимчук «Народитися у чоботях».

Олександра ЮРКОВА.

...заборгованість мають півтори сотні підприємств

150 підприємств Львова мають 39 мільйонів гривень заборгованості у заробітній платі, з них більша половина — або економічно не активні, або перебувають на стадії банкротства. Найбільше боргів у підприємств державної та комунальної форми власності — 14,6 мільйона гривень.

Серед найбільших боржників у відділі праці Львівської міськради називають Науково-дослідний радіотехнічний інститут(8,5 млн. грн.) та будівельну фірму «Комфортбуд» (2,5 млн. грн.)

Богдан КУШНІР.

На дорогах Тернопільщини почали патрулювати інспектори ДАІ з Буковини: загалом шість екіпажів. Вони працюватимуть десять днів. У свою чергу дванадцятеро найдосвідченіших інспекторів ДАІ з Тернополя відбули до Чернівецької області, *інформує наш власкор Любов Левицька*

Черкаське СБУ протягом останніх двох років вилучило в жителів області понад 80 одиниць портативних пристроїв, котрі незаконно застосовувалися для відеозйомки та прослуховування. Правопорушників притягнуто до кримінальної відповідальності, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

І за гратами теж люди живуть

Про це не забуває керівництво виправної колонії №65, що у селі Добриводи на Тернопільщині, де нещодавно врочисто відкрито капітально відремонтований гуртожиток. Для 60 жінок (усього тут відбувають покарання 680) створено всі умови: гардеробна, душова, пральня, кімнати відпочинку, особистої гігієни, для прийому їжі, сучасні санвузли, у спальнях — новенькі дерев'яні ліжка, білосніжна постіль. Усюди — пластикові вікна і двері, красива тюль, у коридорі — наочні матеріали з багатьох питань, в тому числі правових.

Жодної державної копійки на це не пішло. Майже триста тисяч гривень, які витратили на капітальний ремонт, колонія заробила сама. Вони могли б піти на розвиток виробництва, але керівники вирішили, що і за гратами мають бути нормальні умови для життя, тим паче коли йдеться про жінок. Якщо хочете, це також виховний елемент. Тут мають намір у такий спосіб відремонтувати всі гуртожитки. Голова Державної пенітенціарної служби України, генерал-лейтенант Олександр Лісіцков уникає словосполучення «європейські стандарти», каже, що ми маємо прагнути до своїх, українських стандартів. Зрештою, не так важливо, як це назвати, головне — створити такі умови. Якщо так піде далі, років через два-три можна буде запрошувати європейських експертів.

Проте перешкод на цьому шляху доволі. Пошук роботи для засуджених — головний біль начальника управління Державного департаменту виконання покарань у Тернопільській області Павла Лосика і керівника виправного закладу Олександра Ретюка. Вони прагнуть, щоб кожен засуджений міг заробити хоч мінімальну зарплату, адже у багатьох із них виконавчі листи, за якими треба платити. Де тільки не шукають замовлень для швейного виробництва, де створено майже 300 робочих місць. Здебільшого доводиться погоджуватись з давальницькими умовами великих столичних фірм. Державних замовлень обмаль, хоч могли б працювати і для силових структур, і охорони здоров'я, залізниці... Питома вага регіонального замовлення поки що також незначна, але головне, що вже з'явилася завдяки увазі до цих проблем обласної влади.

У швейному цеху.

Обживають оновлений гуртожиток.

Нині тюремне виробництво сплачує всі податки, в тому числі ПДВ. Навіть для виправних закладів, де працюють неповнолітні, немає винятку. Просять тут небагато: хоча б залишати податок на додану вартість, завдяки якому можна було б переоснащувати і розширювати виробництво, так, як це зроблено у Білорусі. Адже фінансується система відбування покарань державою лише на 46 відсотків. На харчування, поліпшення умов проживання, виплати за виконавчими листами засуджені мають заробити самі. А ще зробити хоча б мінімальні заощадження, які знадобилися б, коли вийдуть на волю.

Якість виробів тутешніх швейників відмінна. Про це свідчить співпраця з німецькими замовниками. Асортимент налічує до 70 видів виробів: від спецодягу до вишуканих речей. Виробництво самі розбудовували, кошти на нове обладнання виділила держава. Швей готує навчальний центр, що діє у стінах виправного закладу. Тут здобувають кваліфікацію 80 осіб.

У колонії є вечірня школа, проте вчиться молодь не дуже охоче. Більше інтересу до навчання у жінок середнього віку.

Вони потрапляють сюди вдруге, втретє і більше разів, тож навичок швей не втрачають. Засуджено їх переважно за крадіжки, вживання і продаж наркотиків, хоч є і вбивці. Є такі, хто має до десятка «ходок». Дехто повертається, як у дім рідний (Добриводська тюрма має добру репутацію серед схильних до правопорушень жіночок), трапляються випадки, коли на волю не хочуть виходити, бо ніхто їх там не чекає.

Довелося поспілкуватися з кількома засудженими. Це справді несумісні речі: жінка і в'язниця, та у багатьох доля складається так, що доводиться суміщати. У Добриводи потрапляють ті, хто повторно скоїв злочин.

— Другий термін відбуваю за наркотики, — каже Людмила. — Тут утримуюсь від них, то й на волі могла б, але зустріла давніх дружків — і все почалося заново. Дуже шкодую, бо вдома дитя росте без матері.

Отець Володимир, який вже понад двадцять років опікується засудженими, намагається достукатися до серця кожної, наставити на путь істинний. На території колонії збудували каплицю, чимало з них відвідують богослужіння, багатьом віра допомагає вистояти. Це тепер, а були просто дикі випадки. Якось давніше отець Володимир подарував жінкам «Біблію», то вони скурили її сторінки за один день. Тепер і зона, і засуджені змінюються на краще. У своїй проповіді під час освячення оновленого гуртожитку він також звернувся з проханням до вищого керівництва системи (на території Добриводської колонії відбувалося розширене засідання колегії Державної пенітенціарної служби за участю регіональних управлінь) більше дбати про тих, хто працює в таких закладах, адже навантаження на нервову систему тут зашкалює.

— На нашу службу чекають зміни, — сказав її керівник Олександр Лісіцков. — Вони пов'язані передусім з наміром декриміналізувати економічні статті злочинів. На засіданні колегії обговорюватимемо низку інших актуальних проблем. Вивчили досвід поляків, росіян. Краще запровадимо в себе.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Спостигне караюча рука

У Німеччині поновили слідство у справах колишніх службовців нацистських концтаборів, яким досі вдавалося уникати правосуддя за скоєні ними злочини.

За скоєння під час Другої світової війни воєнних злочинів земельний суд Мюнхена 12 травня 2011 року засудив колишнього громадянина США, колишнього громадянина СРСР 91-річного Джона (Івана) Дем'янюка до п'яти років тюремного ув'язнення. Вважаючи доведеним, що він служив охоронцем у таборі смерті Собібор (Польща), суд, оцінивши як «досить високу» імовірність участі Дем'янюка в убивстві в'язнів у газових камерах, визнав його винним в інкримінованих йому злочинах.

Цей процес став першим, коли німецький суд виніс вирок за такі діяння.

По-перше, скоєні поза територією Німеччини, по-друге, на основі лише побічних доказів (слідство не змогло довести пряму участь Дем'янюка в убивствах конкретних людей). Тим самим створено прецедент, що дає змогу німецькому правосуддю залучити до кримінальної відповідальності нацистських злочинців, чию безпосередню вину в убивствах в'язнів концтаборів дотепер довести не вдавалося.

Верховний прокурор Центру з розкриття нацистських злочинів у Людвигсбурзі Курт Шрімм уважає, що з'явилася реальна можливість вивести на аналогічні процеси й інших осіб, котрі мешкають не тільки в Німеччині, а й в інших країнах — зокрема Латинської Америки. Оскільки всім їм далеко за 80, у Центрі не мають наміру чекати, чим завершиться розгляд апеляції адвокатів Дем'янюка.

«Ми вже поновили розслідування, — заявив прокурор Шрімм. — Нам належить перевірити всіх, хто був у курсі того, що відбувається в концтаборах, або причетний до айнзатцгруп поліції безпеки (групи спецпризначення, створені та використовувані для масових страт цивільного населення). — За нашим даними, до цього могли бути причетні чотири тисячі осіб.

Тим часом до розгляду апеляції адвокатів засудженого Дем'янюка, як показує практика німецького судочинства, може минути багато місяців, якщо не років. Сам він перебуває не у в'язниці, а в комфортабельному будинку для людей похилого віку в баварському містечку Бад-Файльнбаху. Його утримування оплачується з бюджету Мюнхена. Однак місто відмовляється відшкодовувати видатки Дем'янюка на ліки, що стабілізують кров'яний тиск (до слова, і оплата послуг його адвокатів під час слідства, судового процесу та протягом усього апеляційного періоду здійснювалася і здійснюється з німецької казни). Свою відмову влада Мюнхена пояснює тим, що вона компенсує витрати лише на гострі захворювання та хворобливі стани, а стан Дем'янюка не потребує обов'язкової й термінової терапії. Це дає змогу Мюнхену заощаджувати кілька сотень євро кожні три місяці.

Наразі адвокати Дем'янюка надіслали в соціальну службу міста чергове прохання про надання ліків своєму підзахисному. У разі якщо його не задовольнять, Дем'янюк має намір звертатися в суд з позовом до міської влади.

Валентина ПИСАНСЬКА
(за матеріалами німецької преси).

Війна з фальшиводипломниками

У Львові розгорається скандал з так званим «професором-нейрохірургом» Андрієм Слюсарчуком. «Знаменитий доктор ПІ, який запам'ятовував сотні сторінок з цифрами», виявився звичайним шахраєм, котрий закінчив лише школу-інтернат для слаборозвинутих дітей та профтехучилище, де здобув професію штукатура. Всі дипломи — Московського, Вінницького та інших медуніверситетів — виявилися фальшивими.

Після того, як львівська газета «Експрес» у присутності народних депутатів передала підтвердження, що всі дипломи липові, львівська міліція проти «професора» Слюсарчука порушила кримінальну справу за незаконне заняття медичною практикою. 20 років «медик» з дипломом штукатура лікував десятки людей. Кілька разів проти нього вже порушували кримінальні справи, бо хворі помирали, але до суду матеріали чомусь не доходили.

Рис. Алексея КУСТОВСКОГО.

Міністр освіти та науки України Дмитро Табачник навіть присвоїв на основі фальшивих дипломів Андрію Слюсарчуку звання професора нейрохірургії. Кампанія боротьби з фальшивими дипломами у Львові почалася після того, як виявили підроблені документи про вищу освіту в головного освітянина Львова Володимира Огури.

Ігор Гуменчук, заступник начальника Львівського міського управління природних ресурсів та регулювання земельних відносин став уже другим чиновником міськради, звільненим з посади за фальшивий диплом.

У Львівський національний університет імені Івана Франка надійшло 700 запитів від державних та приватних структур, щоб перевірити дипломи 2100 осіб. Лише цього року виявлено понад десять «липових» спеціалістів, заявив проректор університету Василь Височанський. Під час перевірки 350 звернень до університету «Львівська політехніка» у 30 випадках достовірність дипломів не підтверджена.

Справи на обох чиновників передано до правоохоронних органів. Ігор Гуменчук зробив блискучу кар'єру в органах місцевого самоврядування з фальшивим дипломом. На відміну від інших «липових» спеціалістів, цей чиновник хоч навчався у «Львівській політехніці», тільки не склав державних іспитів. Дивно, але чиновників із фальшивими дипломами у Львівській міськраді звільняють «за згодою сторін», а не за порушення законодавства.

Богдан КУШНІР.
Львів.

Чиновників із фальшивими дипломами у Львівській міськраді звільняють «за згодою сторін»

«Хто не сховався — я не винуватий»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Співробітник міліцейської групи затримання покалічив невинного, вимагаючи від нього підписати адміністративний протокол.

На Херсонщині засуджено ще одного міліціонера, який охороняв громадський порядок за принципом «Хто не сховався — я не винуватий». У місті Цюрупинську групу затримання Держслужби охорони, до якої входив згаданий міліціонер-водій, викликали в бар «Конкорд». Причина виклику була в тому, що в одного з відвідувачів елементарно не вистачило грошей розрахуватися за з'їдене та випите, і персонал бару побоювався, що гуляка втече. Коли група ДСО приїхала в розважальний заклад, конфлікт уже було улагоджено — за клієнта заплатила його знайома. Однак міліціонера це не зупинило: він виволік чоловіка з бару, притулив його до капота патрульної машини, надягнув наручники й почав бити. Спершу бив руками, а коли затриманий упав, йому дісталося й ногами. Побитого городянина привезли в райвідділ, де він відмовився підписувати адміністративний протокол, і за це був «зразково покараний» ударами кулаків по обличчю з розмаху.

Змордовану, закривавлену людину протримали там усю ніч, надавши їй першу медичну допомогу тільки вранці — перед тим, як відправити на огляд. Потім бідолашного повезли в районний суд для розгляду протоколу про адміністративне правопорушення. От тільки складу цього порушення суддя не побачив і закрив справу. Тоді як «плідне спілкування» із заповзятим правоохоронцем для цюрупинчанина закінчилося переломом правої вилиці, черепно-мозковою травмою, крововиливом і раною ока! Причому до протоколу їх із рідкісною нахабністю записали... як результат «кількаразового падіння з висоти власного зросту».

Судмедекспертиза визнала, що міліціонер-водій ДСО завдав відвідувачеві бару тілесних ушкоджень середньої тяжкості. Найшлися і свідки побиття, тому прокуратура порушила кримінальну справу. А суд Суворівського району Херсона дійшов висновку, що реальної необхідності застосовувати насильство до затриманого не було. Він визнав правоохоронця винним у перевищенні влади, засудивши його до п'яти років позбавлення волі із забороною займати будь-які посади в правоохоронних органах ще на три роки.

— Прокуратура, яка представляла на процесі сторону державного обвинувачення, вважає міру покарання цілком адекватною скоєному злочину. А от підсудний, мабуть, був незадоволений її суворістю і оскаржив вирок, — доповнює прес-секретар прокурора Херсонщини Федір Самойленко. — Але, розглянувши його скаргу, Апеляційний суд області залишив вердикт суду першої інстанції без змін, тож вирок уже набув законної сили, і відбувати покарання в колонії тепер уже колишній міліціонер все-таки піде.

Вл. інф.

До мене, Алане!

Відбулися перші Всеукраїнські змагання з багатоборства кінологів Державної пенітенціарної служби

Шепетівська виправна колонія (ВК) відома не тільки високоякісною продукцією, яку виробляють засуджені, соціально-побутовими об'єктами та розвиненою інфраструктурою (про це «Голос України» писав). Одна з найбільших пенітенціарних установ країни має чудову кінологічну службу. Тривалий час вона завойовувала перші місця серед ВК області, демонструючи уміння та навички, яким позаздрив би і головний герой фільму про славнозвісного Мухтара.

Тож не випадково саме на базі Шепетівської ВК-98 відбулись видовищні всеукраїнські змагання з багатоборства серед молодших інспекторів-кінологів установ виконання покарань.

Можна уявити, яким жорстким був добір на фінальний турнір, якщо із 2,5 тисячі собак та близько тисячі інспекторів під час обласних змагань відібрали тільки 19 кінологів та їхніх чотирилапих партнерів.

Кваліфіковане та якісне суддівство здійснювали представники ДПС, Адміністрації прикордонної служби, Міністерства внутрішніх справ, Національної академії Державної прикордонної служби, Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України».

— Такі турніри є важливою складовою навчального та тренувального процесу, спрямованого на виховання фізично здорового, сильного, вольового, висококваліфікованого спеціаліста-кінолога, — зазначає начальник управління ДПС у Хмельницькій області генерал-майор внутрішньої служби Тимофій Якимчук. — Кожен учасник тут продемонстрував витримку та прагнення до перемоги, а також показав власні якості, вміння керувати собакою.

Двобої для кінолога — випробування, а для службового собаки — гра. Інспектор дає команду шукати і стежить за поведінкою тварини і при цьому не втручається в процес.

До програми входили такі види багатоборства: змагання з курсу загального дресирування та змагання з курсу спеціальної підготовки, яка включала в себе роботу по сліду, вибір речі, обшук місцевості, пошук стріляних гільз, затримання людини, яка утікає, а також охорона затриманого та захист кінолога.

«Наші хвостаті помічники — грайливі й добрі. Та до служби ставляться відповідально», — кажуть їхні господарі.

...Третє місце посів Юрій Остапенко зі своєю Моллі (Сумщина). Друге місце виборов Артем Шкригалов і його 4-річна Шерра (Херсонщина).

Кубок за перше місце отримав багаторазовий переможець обласних змагань молодший інспектор-кінолог Шепетівської ВК-98 старший прапорщик внутрішньої служби Микола Андрощук зі службовим собакою Аланом.

Ольга ПАСІЧНИК,
Іван ІЛЛЯШ.
Хмельницька область.

Фото надане прес-службою ДПС у Хмельницькій області.

Утекти від собаки неможливо.

Нагороду отримує Микола Андрощук.

Правоохоронці затримали нападників на журналіста

СЛІДСТВО ВЕЛИ

Злочинці, які 17 жовтня з пневматичного пістолета поранили в голову миколаївського журналіста Олександра Влащенка («Голос України» за 19.10 2011 р., 21.10 2011 р.), нині під вартою.

Як інформує УМВС України у Миколаївській області, вже 28 жовтня правоохоронці затримали двох молодих людей — 19-річного та 23-річного жителів області, стосовно яких падають прямі підозри у скоєнні нападу на Олександра.

Хлопці наймали квартиру в обласному центрі, й для годиться влаштувалися на роботу в одну з приватних фірм. Мріяли мати багато грошей і одразу, тому й придбали пневматичний пістолет. Вони зізналися слідству, що журналіст нагодився випадково, а зброю взяли з собою теж випадково — начебто з метою особистої самооборони. Насправді, в той час у районі повороту вулиці Чкалова в напрямку до миколаївського зоопарку було безлюдно й темно, тож розправитися із жертвою їм було неважко.

Нині підозрювані пояснюють, що постріл був теж випадковим. Мовляв, спершу вони «по-доброму» запропонували Олександру віддати їм сумку, та після того, як він відмовився, ударили його і, вихопивши її силоміць, утекли.

До цього часу правоохоронцям важко перевірити деталі злочину (місце нападу, кількість злочинців, їхні прикмети), оскільки стан Олександра Влащенка стабільно тяжкий. Лікарі досі борються за його життя у відділенні нейрохірургії миколаївської лікарні «Швидкої медичної допомоги». І все ж, під час санкціонованого обшуку саме на квартирі підозрюваних виявилися украдені речі — фотоапарат, диктофон, два мобільні телефони та зброя, з якої поранено 25-річного журналіста.

Як розповів «Голосу України» начальник УМВС України у Миколаївській області генерал-майор Михайло Слєпаньов, цими днями затримано й третього підозрюваного. Ведеться слідство, що розглядає усі обставини скоєного, а також причетність групи із трьох осіб до низки подібних злочинів, пов'язаних із розбоєм та пограбуваннями.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

СЛУЖБА 102

Знайомство через Інтернет закінчилося пограбуванням

Познайомившись з дівчиною в Інтернеті, 23-річний вінничанин і гадки не мав, що їхнє романтичне листування закінчиться для нього... побиттям і пограбуванням. Як він пізніше пояснив у міліції, дівчина першою запропонувала зустрітися. Сама й місце назвала — їхнє перше побачення мало відбутися у центрі Вінниці, щоправда, трохи запізно, о 23-й годині. Хлопця це нітрохи не насторожило, бо такий час молодь називає дитячим. Натомість його переповнювали передчуття солодких хвилин спілкування, які щедро обіцяла та, яку знайшов у «павутинні» на популярному сайті.

Здивування, і не тільки, викликало те, з ким прийшла незнайомка на побачення. Поруч з нею були аж три хлопці, один з яких ще й тримав на мотузці пса бійцівської породи. Компанія жартами заманила хлопця в темне місце й дала волю кулакам. А коли той впав на землю, били ногами. Над головою лежачого гарчав пес. Наостанок у бідолашного Ромео відібрали телефон і пригрозили,щоб тримав язик за зубами, мовляв, інакше буде продовження нинішнього вечора. Але потерпілий звернувся по допомогу в міліцію.

Правоохоронці встановили й опікунів дівчини з Інтернету, і її саму. Всіх їх затримано. За інформацією начальника Ленінського райвідділу міліції Вінниці Віктора Сидоренка, у нападі на молодого хлопця підозрюються троє хлопців, віком від двадцяти до тридцяти років. Усі вони раніше були засуджені за скоєння різних злочинів. Порушено кримінальну справу за статтею «грабіж, поєднаний з насильством, за попередньою змовою групою осіб». Нею передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк до шести років.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

За хабар потрапили на нари

Ковельський міськрайонний суд виніс вирок у справі за обвинуваченням трьох податківців за вимагання і одержання хабара в розмірі 15 тисяч доларів США. В поле зору оперативних працівників Генпрокуратури України та ДСБЕЗ УМВС у Волинській області начальник Ковельського відділу податкової міліції УПМ ДПА у Волинській області Олег Л., його заступник Руслан Б. та слідчий Олександр О. потрапили ще півтора роки тому. 26 травня 2010 року їх затримали. Як з'ясувалося, колишні податківці вимагали від підприємця 15 тисяч доларів за непритягнення його до кримінальної відповідальності.

Ковельський міськрайонний суд одного з фігурантів справи виправдав за недоведеністю вини. Однак ще двох за частиною 3 статті 190 Кримінального кодексу України (шахрайство, вчинене у великих розмірах, або шляхом незаконних операцій з використання електронно-обчислювальної техніки) засудив до трьох років позбавлення волі та на такий же термін позбавив їх права обіймати посади в правоохоронних органах. Окрім того, чоловіків позбавили спеціальних звань — полковника і підполковника податкової міліції.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

А тим часом...

На Житомирщині при одержанні хабара в сумі 114 тисяч доларів затримано голову райдержадміністрації та його співучасників: гроші мали бути винагородою за сприяння приватному підприємцеві з Київщини у виділенні 16 гектарів земельної ділянки на території однієї із сільрад району, **повідомляє наш власкор Олексій КАВУН**.

Із 2,5 тисячі собак та близько тисячі інспекторів відібрали тільки 19 кінологів та їхніх чотирилапих партнерів

ОГОЛОШЕННЯ

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ВАТ "Шляхмаш"

повідомляють про проведення аукціону з продажу активів. На аукціон виставляються активи ВАТ "Шляхмаш", які знаходяться за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Гагаріна,7: 1. Запчастини, господарські товари (191 позиція), початкова ціна продажу - 5 359,68грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 267,98грн. 2. Промислова продукція та господарські товари (276 позиції), початкова ціна продажу - 45 905,04грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2 295,25грн. 3. Промислова продукція і господарські товари (55 позицій), початкова ціна продажу - 50 989,49грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 2549,48грн. 4 Господарські товари (7 позицій), початкова ціна продажу - 331,49грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 16,58грн. 5. Металобрухт (5 позицій), початкова ціна продажу - 67 858,56грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 3392,93грн. 6. Зовнішня мережа зливової каналізації, початкова ціна продажу - 1,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 0,05грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 09 грудня 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 13 грудня 2011р. на Донецькій філії товарної біржі "ИННЭКС" о 12.00 год. за адресою: м. Донецьк, вул. Ходаковського, 5. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ВАТ "Шляхмаш". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

В номері газети №198 (5198) від 22 жовтня 2011 року

потрібно читати:

Ліквідатор ВАТ "Європейський банк розвитку і заощаджень" повідомляє про продаж на аукціоні нерухомого і рухомого майна банку, розташованого за адресою: Автономна Республіка Крим, Кіровський р., м. Старий Крим, вулиця Люксембург Р., будинок 18/ вулиця Калініна, будинок 30.

Страхова компанія "БРОКБІЗНЕС"

у зв'язку з втратою полісів повідомляє про визнання недійсними нижченаведені бланки:

ОСЦПВВНТЗ:

Серія: АА 6217702, 6217703, 6217704, 6217706.

Втрачені печатки, штампи банкрута ТОВ "Мак Девід" (код 30673592) вважати недійсними.

Ліквідатор Монаков В.О., тел. (44) 517-68-48.

Втрачені печатки, штампи банкрута Дочірнього підприємства "Юдіком" (код 32071952) вважати недійсними.

Ліквідатор Монаков В.О., тел. (44) 517-68-48.

Сєвєродонецький міський суд Луганської області повідомляє, що 27.10.2011 року суддею Сєвєродонецького міського суду Комплєктовою Т.О. було винесено заочне рішення по цивільній справі №2-3044/11 за позовом Пристінської Людмили Миколаївни, яка діє в інтересах неповнолітньої Чахвадзе Кристини Бессаріонівни до Чахвадзе Бессаріона Зурабовича про надання дозволу на виїзд з України неповнолітнього громадянина без згоди та супроводу батьків, треті особи - Орган опіки та піклування Сєвєродонецької міської ради, СГІРФО Северодонецького МВ УМВС України в Луганській області, яким позовні вимоги було задоволено в повному обсязі.

Заяву про перегляд заочного рішення відповідач може подати протягом 10 днів з дня опублікування оголошення. За відсутності заяви відповідача про перегляд заочного рішення після закінчення вказаного строку рішення набуває законною сили.

Суддя Сєвєродонецького міського суду Т.О. Комплєктова.

Постановою Господарського суду Донецької області від 01.11.2011 р. у справі № 27/102Б Приватне підприємство "Краматорськ-Торг-Бакалія", код ЄДРПОУ 30250431, місцезнаходження: 84301, Донецька область, м. Краматорськ, вул. 19-го Партз'їзду, буд. 30-а, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі призначено Арбітражного керуючого Жмайла Олексія Івановича, ліцензія серії АВ № 397153, видана Державним департаментом з питань банкрутства 14.05.2008 р., адреса: 83120, м. Донецьк, вул. В. Терешкової, буд. 5, кв. 148., тел. (062) 345-18-55. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду міста Києва від 27.10.2011 р. у справі № 50/290-б було визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "Фінансово-правовий союз" (місцезнаходження: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 12; п/р № 26001000718201 в ВАТ "Агрокомбанк" в м. Києві, МФО 322302, код ЄДРПОУ 36148358) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Кондру Євгена Юрійовича.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з моменту публікації даного повідомлення за адресою: 01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 12.

Господарським судом Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема 157) Постановою від 02.11.2011р. по справі № 27/76Б Товариство з обмеженою відповідальністю "Волновахська автобаза" м. Донецьк (ЄДРПОУ 1236035). Юридична адреса боржника: 85740, обл. Донецька, м. Докучаєвськ, вул. Калініна, 28. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гринько А.А., ліцензія АВ № 347091, 83005, м. Донецьк, вул. Купріна, буд. 34/53.

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 11.10.2011р. № 18/483/11 ПП "Блейк - 04" (38714, Полтавська область, Полтавський район, с. Супрунівка, вул. Нафтовиків, 15, кв. 9, код ЄДРПОУ 33180561, визнано банкрутом. Ліквідатором призначено Купрієнка Миколу Володимировича (ліцензія АВ № 307512 від 31.05.2007 р.), 36020, м. Полтава, вул. Монастирська, 6-А.

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 27.10.2011 р. по справі № 26/5005/6155/2011 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відношенні Товариства з обмеженою відповідальністю "Дніпронафторесурс", код ЄДРПОУ 33806082, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Генерала Пушкіна, 1.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Черкаської області від 17.02.2011р. по справі № 14/1290 Катеринопільське селищне комунальне спеціалізоване підприємство "Господарник" (смт. Катеринопіль, вул. Петровського 38, Черкаська обл., код ЄДРПОУ 33435671) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левченка Василя Миколайовича (ліцензія АВ № 470315 від 24.03.2010р.). Адреса: м. Черкаси провулок Транспортний, 19, т. (0472) 56-06-95, 0674707995.

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 08 листопада 2011 року у справі №4/50 Товариство з обмеженою відповідальністю "Торговий дім "Котнар", яке знаходиться за адресою: вул. Князя Володимира, буд. 112, м. Рівне, Рівненської області, 33000, код ЄДРПОУ 33724052, п/р 26004143541700 в АБ "УкрСиббанк" м. Харків, МФО 351005, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 566970 від 29.09.11 року).

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 01 листопада 2011 року у справі №9/50 Товариство з обмеженою відповідальністю "ТНТ ВЕСТ", яке знаходиться за адресою: вул. Соборна, 4, смт. Володимирець, Володимирецького району, Рівненської області, 34300, код ЄДРПОУ 30718910, п.р. 260066868 у РОД ПАТ "Райффайзен Банк "Аваль", МФО 333227, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І.І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 566970 від 29.09.11 року).

Постановою господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 25.10.2011 року по справі № 18/1989/11 визнано банкрутом **ТОВ "Техно - Комплекс"** (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Пролетарська, б. 30, код ЄДРПОУ 33588827). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бончака Степана Антоновича (ліцензія АВ № 499157 від 26.01.10 р.; адреса: 39600, м. Кременчук, вул. 50 років СРСР, б. 29, кв. 6).

Заяви з вимогами до боржника приймаються в місячний термін з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Чернівецької області (58000, м.Чернівці, вул. О.Кобилянської, 14) від 09березня 2011р.сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю "Берестя" (юр. адреса: 60333, с. Берестя, Новоселицького р-ну, Чернівецької обл., код ЄДРПОУ 30560749 р/р 26007000256070 в ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Комерзана Зіновія Дмитровича.

Ухвалою Господарського суду Чернівецької області від 27 жовтня 2011р. по справі №9/5027/178 б/2011 здійснено перехід до загальних процедур у справі про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Берестя" на стадію ліквідаційної процедури. Кредиторські вимоги приймаються протягом 30-и днів від дня опублікування даного оголошення.

Ліквідатор Комерзан Зіновій Дмитрович (ліцензія серія АВ № 307262 від 01.03.2007р., поштова адреса: 58013, м.Чернівці, а/с№ 3/13, тел./факс: (0372) 52-72-94). (050) 665 20 72).

ТБ "Запорізька універсальна торгова біржа" разом з арбітражним керуючим Амельченко М.Д.

повідомляє про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна банкрута. На аукціон виставляється 1\8 частина житлового будинку розташованого за адресою: Запорізька область, місто Бердянськ, вул. Черняховського, 17. Початкова ціна продажу 45328,52 гривень.

Заявки на участь в аукціоні приймаються до 17.12.2011 року. Публічні торги (аукціон) відбудуться 20.12.2011 року о 10.00 за адресою: м. Запоріжжя, вул. Північнокільцева, 3. Умови участі в аукціоні за телефоном: (0612)95-85-37.

Ліцензію ТОВ "ВІНДОР" серії АВ № 314235, вважати не дійсною, у зв'язку з втратою.

Телефон 0999750800

Постановою господарського суду Черкаської обл. від 04.10.11р., ФОП Орленко Оксану Олександрівну (вул. Орджонікідзе, 98, кв.1, м. Черкаси, і.н.2575922465) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру у справі № 14/5026/1899/2011. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Коротку Аллу Володимирівну (18001, м. Черкаси, а/с 121, тел. 0638519346).

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4):

- ухвалою від 24.10.2011р. порушено провадження у справі №19/5009/6402/11 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Славнодар" (69068, м. Запоріжжя, вул. Кругова, буд. 61, код ЄДРПОУ 36141593, п/р 26000000008486 в ПАТ"КредіАгрікольБанк", МФО 300614).

Розпорядником майна призначено Краснокутського Віталія Вікторовича (69089, м. Запоріжжя, вул. Кржижанівського,79 ліц. АВ № 547800 від 01.10.2010р.)

Претензії кредиторів і заяви приймаються протягом місяця з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Сумської області (пр-т. Шевченка, 18/1, м. Суми, 40000) № 5021/1008/2011 від 27.10.2011 р. Товариство з обмеженою відповідальністю "Телерадіокомпанія РКТ" ідентифікаційний код 23636686 (вул. П.Калнишевського, 34, м. Ромни, Сумська обл., 42000, рахунок № 260022003001 в РВ № 1 ПАТ "Укрінбанк", МФО 300142) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено арбітражного керуючого Пушкарь Лілію Миколаївну (ліцензія серія АВ № 566952 від 22.09.2011 р., 2-й провул. Ковпака, 18, м. Ромни, Сумська обл., 42004).

Товариство з обмеженою відповідальністю "БЛАГОВІСТ" (місцезнаходження: Україна 79008, м. Львів, вул. Сербська, буд. 7-А, ідентифікаційний код юридичної особи - 20766862 повідомляє, що загальними зборами учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "БЛАГОВІСТ" прийнято рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "БЛАГОВІСТ" шляхом приєднання - передання всього майна, прав та обов'язків Товариства обмеженою відповідальністю "БЛАГОВІСТ" Товариству з обмеженою відповідальністю "УКРАЇНСЬКІ ІНВЕСТИЦІЙНІ СИСТЕМИ" (місцезнаходження: Україна, 04053 м. Київ, Львівська площа, буд. 8А, ідентифікаційний код юридичної особи - 33695378) (Протокол № 4 від 19 вересня 2011 року).

Відповідно до Протоколу загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "БЛАГОВІСТ" призначено комісію з припинення Товариства у складі: Голова комісії з припинення - Токаренко Юрій Мефодійович (проживає: м. Тернопіль, вул. Стефаника буд. 27), члени комісії з припинення - Петровський Олександр Миколайович (проживає: м. Київ пр.-т. Перемоги, буд.108/1, кв. 9), Криль Марія Яремівна (проживає: м. Тернопіль, вул. Коллонтая, буд.2, кв.8). Вимоги кредиторів та документи, підтверджуючі дані вимоги, приймаються протягом 2-х місяців з моменту даної публікації за адресою для листування: 79008, м. Львів, Соборна площа буд. 12-а, к.27.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, б.44-Б) від 24.10.2011 по справі №44/212-б ТОВ "Аттіс-Інвест" (03056, м. Київ, вул. Польова, б. 21, оф. 324, код ЄДРПОУ 24592927, р/р 26006012817732 у АТ "Укрексімбанк" у м. Києві, МФО 322313), визнано боржника банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Давидюка Романа Миколайовича (ліцензія Мінекономіки серії АВ від 31.03.08 № 397116, тел. моб. 8(066)657-97-95). Заяви приймаються за адресою: 03150, м. Київ-150, а/с - 29.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 02.11.2011 року по справі № 5023/6128/11 визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Елеваторно-виробнича компанія "Агросвіт" (61017, м. Харків, вул. Котлова, 185, ІК 34956162; п/р № 2600710135 у відділенні ХРУ Полтавського АБ "Полтава-банк", МФО 331489).

Ліквідатором ТОВ "ЕВК "АГРОСВІТ" призначено арбітражного керуючого Паркулаба Володимира Григоровича (ліцензія АВ № 307498 від 25.05.07 р.; 61003, м. Харків, вул. Університетська, 9).

Постановою господарського суду Запорізької області (69001, м.Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 03 листопада 2011р. по справі №19/101/07 - 16/126/08 - 12/102/09 - 21/146/10 товариство з обмеженою відповідальністю "Якимівський завод продтоварів" (72500, Запорізька область, смт. Якимівка, пров. Спортивний, 2, п/р 26002196404 у АТ "Райффайзен Банк Аваль", МФО - 380805, код ЄДРПОУ - 00378098) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Моісєєва Юрія Володимировича (ліцензія АВ №547915 від 02.12.2010р., 72316, м.Мелітополь, ІІІ-й пров. Малюги 13, тел.(050) 322 - 37 - 88).

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВв, 3а) постановою від 01.11.2011р. по справі № 22/82б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю "ДП Анод ЛТД-6000" (м. Перевальськ, Луганської області, вул. Леніна, буд. 35, кв. 2, код 36790353). Ліквідатором по справі № 22/82б призначено арбітражного керуючого Калініну Вікторію Вікторівну (ліцензія АВ № 397272 від 23.09.2008р., ідентифікаційний код 2598415162, яка мешкає за адресою: м. Луганськ, 27 квартал, б. 6, кв. 8).

Заяви кредиторів з грошовими вимогами до банкрута приймаються протягом 30-ти днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Вінницької області постановою від 11.10.11 № 5/104/2011/5003 визнано банкрутом підприємця Ошовську Людмилу Анатоліївну (22320 Вінницька обл., Літинський р-н, с.Уладівка, вул. Привокзальна, 2, п.н. 2825314363 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено відділ ДВС Літинського району (смт Літин, вул. Фабриціуса, 17, 22300). Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 06 жовтня 2011 року по справі № 5016/797/2011(9/15) приватне підприємство "Фірма 33" (код: 19293003, вул. Правди, 2-б, кв. 42, м. Миколаїв, 54029) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Тростінецького Сергія Володимировича, ліцензія серія АВ № 547934 від 21.12.2010 р. юридична адреса: 56401, вул. Леніна, 57, кв.1, смт. Доманівка, Миколаївська область.

Зайви кредиторів приймаються прітягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Судна залишать без води

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

Екіпажі вантажних і пасажирських суден (і вітчизняних, і іноземних), що заходять у порти Херсона, найближчим часом можуть втратити можливість поповнювати тут запаси якісної прісної води для пиття, готування їжі та інших господарських потреб.

Фото надоно херсонською газетою «Гривна».

Поки що цю воду з артезіанської свердловини на території Херсонського річкового порту їм заливають просто в ємності на борту за допомогою спеціалізованого наливного теплохода «Водолей-4», що обслуговує від десяти до сорока великотоннажних суден щомісяця. Забезпечувати їхню життєдіяльність, у тому числі доставляти продукти і воду, вимагає Кодекс України про торговельне мореплавання, однак саме через воду в річпорту виник затяжний і абсурдний по суті своїй конфлікт з обласними екологічними службами.

Ще 2008 року управління охорони навколишнього середовища Херсонщини відмовилося видати портовикам дозвіл на спецводокористування, а нещодавно Господарський суд Херсонщини за позовом Державної екологічної інспекції області визнав факт незаконної експлуатації свердловини й ухвалив стягнути з річкового порту 1496 гривень відшкодування збитку від експлуатації природних ресурсів. Найцікавіше, що ще до подачі позову злощасний дозвіл на спецводокористування портовикам усе-таки видали — до січня 2012 року. Штраф виплатити для портовиків, загалом, теж не проблема. Але вони оспорюють судовий вердикт — якщо він набере законної сили, через якихось пару місяців все може повторитися: знову почнеться тяганина із продовженням дозволу, знову «підуть косяком» штрафи, а рішення суду може стати додатковим аргументом для притягнення до кримінальної відповідальності.

— Умовою продовження дозволу на спецводокористування природоохоронне відомство області виставило встановлення в порту зливової каналізації з локальними очисними спорудами. Такі системи справді «закладаються», однак лише в нових або в портах України, що повністю реконструюються. Та тільки не в тих, які існують із сорокових років минулого століття, як наш. Якщо в річпорту Херсона почати прокладання «зливнівки», та ще з очисними, потрібно перерити всю територію вздовж і впоперек і фактично вивести його з ладу щонайменше на місяць. А докерів і механізаторів на цей час відправити у відпустки за свій рахунок. Сама зливова каналізація з очисними спорудами стане у кругленьку суму, що обчислюється в шість мільйонів гривень. Та й прямі збитки від зупинення роботи порту можуть становити понад чотири мільйони гривень. Ми не можемо й не повинні дозволяти собі такого марнотратства, — коментує начальник ДП «Херсонський річковий порт» Іван Завизіон.

— Раніше жодних проблем з оформленням дозволу на спецводокористування в підприємства не було, та й видавали його на п'ять років. А тепер ледь удалося отримати його лише на рік, і складається враження, що через маніпуляції з ним нас хочуть «узяти на гачок» і щороку водити за ніс: хочу — дам дозвіл, хочу — не дам. Бо чого б це роками безперервно мусолити питання про «зливнівку» і приділяти таку увагу свердловині, що взагалі розміщена на іншому від Херсона березі Дніпра? Адже її робота не зменшує міських резервів питної води й зовсім не погіршує її якості, — відверто дивується начальник відділу з охорони праці й навколишнього середовища річкового порту Херсона Юрій Жила.

Як уже зазначалося, керівництво порту оскаржить судовий вердикт, наполягаючи на тому, що для виконання умов чиновників від екології доведеться закривати або злощасну артезіанську свердловину, або саме підприємство — його, щоправда, тимчасово.

Однак відсутність можливості поповнювати запаси питної води після закриття свердловини може спонукати команди транзитних судів взагалі відмовитися від заходження в Херсон — для того, щоб «бункеруватися» в інших портах вище або нижче по Дніпру.

Але за такого розкладу і морський, і річковий порти обласного центру втрачають значну частину доходів від портового, адміністративного та інших зборів, які є важливим джерелом доходу. А отже, бюджет неминуче втратить і податки, які із цього доходу виплачуються.

Профспілки проти УБОЗу

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

У незаконному втручанні в діяльність первинних профспілкових організацій і спробі контролювати розподіл коштів, що надходять від членських внесків, звинувачують співробітників управління із боротьби з організованою злочинністю (УБОЗ) УМВС Херсонщини.

Учасники пленуму обласної міжгалузевої ради профспілок звернулися до прокуратури й до керівництва Федерації профспілок України з письмовою вимогою вжити заходів для припинення цього втручання. На їхню думку, воно виражається у вимогах убозівців надавати їм інформацію про витрату профспілкових грошей. Оскільки стаття 34 Закону «Про професійні союзи» обумовлює, що цей контроль здійснюється винятково ревізійними органами самих профспілок.

— Наша організація також отримала від керівництва обласного управління із боротьби з організованою злочинністю вимогу про «термінове» надання відомостей про діяльність за 2011 рік, у тому числі бухгалтерських документів про отримання і використання членських внесків, виплат грошових компенсацій і матеріальної допомоги. Водночас в УБОЗі посилаються на «проведення перевірки» і антикорупційне законодавство України. Однак у передачі документів ми відмовили, оскільки це суперечить вітчизняному законодавству про профспілки, — обурений голова профспілкової організації Херсонського морського торгового порту Валерій Тернавський.

Тепер профспілки самі просять обласну прокуратуру провести перевірку законності дій УБОЗу, а заодно притягти до відповідальності винуватців у порушенні вітчизняного законодавства.

У разі, якщо їхнє звернення правоохоронні органи знехтують, профспілкові лідери Херсонщини не відкидають виходу членів організацій на масові акції протесту. В УБОЗі звернення пленуму облрадпрофу не коментують.

Другий шанс для аеропорту

ПЕРСПЕКТИВИ

Херсон — один із небагатьох обласних центрів України, котрий не має свого діючого аеропорту. Його закрили після розвалу СРСР, а великий український концерн, який зобов'язався відродити повітряні ворота краю, так і не виконав своїх зобов'язань — чи то коштів не вистачило, чи то спільної мови із владою бізнесмени не зуміли знайти. Однак нині в аеропорту з'явився довгоочікуваний другий шанс.

Фото надоно херсонською газетою «Гривна».

Обласна рада і керівництво Херсонської облдержадміністрації мають намір у найкоротший термін завершити його передачу в комунальну власність. А згодом домовлятися про реконструкцію комплексу з реальним, а не віртуальним інвестором — великою транспортною компанією з Німеччини, що вже заявила про готовність вкласти в бізнес-проект стільки, скільки буде потрібно. І навіть те, що йдеться про десятки мільйонів доларів, баварських інвесторів не бентежить. Адже іноземні бізнесмени вважають: аеропорт Херсона можна за кілька років перетворити на дохідне підприємство, що обслуговує міжнародні чартерні й регулярні пасажирські рейси за найбільш затребуваними напрямками.

Перевага Херсонського аеропорту в тім, що він має величезний економічний потенціал, і, завдяки сусідству с морським портом, легко може стати частиною якогось трансконтинентального транспортного «коридору».

Не менш важливо й те, що комплекс зберіг інфраструктуру й заздалегідь заручився правом мати власний пропускний пункт для перевірки пасажирів і вантажів, що прибувають з-за кордону або вирушають туди.

Для організації такого пункту необхідна ціла низка тривалих погоджень із десятками міністерств і відомств, що завершується на рівні уряду. Однак влада Херсонщини давно пройшла цю процедуру, і постановою Кабінету Міністрів України ще в 2008 році при Херсонському аеропорту відкрито пункт пропуску. Сьогодні справа лише за тим, щоб перетворити його з «паперового» на реальний. А до цього, схоже, залишилося не так уже багато часу.

— З подачі херсонських облдержадміністрації та облради вже відбулася зустріч делегації німецьких інвесторів і керівництва Херсонської митниці, на якій обговорювали можливості прискорити повернення «в стрій» аеропорту. Іноземним партнерам ми передали проектні пропозиції про закупівлю устаткування для митного огляду вантажів і пасажирів. Його вартість перевищує два мільйони доларів США, однак нас запевнили: в разі досягнення всіх домовленостей із коштами й устаткуванням проблем не буде. У свою чергу можу сказати, що за наявності грошей і техніки відкриття пропускного пункту в аеропорту відбудеться не більш як за півроку, — каже начальник Херсонської митниці Віталій Булюк.

Єдине, про що щиро шкодують пересічні городяни, місцеві бізнесмени і самі митники, то лише про те, що конкретні кроки з реанімації аеропорту почали робити з таким запізненням. У тому-таки 2008 році влада України не тільки подбала про узаконення роботи пропускного пункту, а й із подачі адміністрації Херсонської митниці за бюджетні гроші виділила дорогу рентгенівську установку для просвічування вантажів і ручної поклажі. Усвідомлюючи, як для держави і краю важливо швидше відновити роботу аеропорту Херсона, керівництво Держмитниці тоді ж додало в штат 14 співробітників саме для обслуговування пропускного пункту. Але через те, що аеропорт в 2008-му не відкрився, рентген-апарат передали Одеському аеропорту, а митників перерозподілили в інші зони відповідальності.

Може, другий шанс для повітряних воріт Херсона все-таки вдасться реалізувати з більшим успіхом?

КОМУНАЛЬНИЙ СЕКТОР

Замість управлінців — урни та газони

Більшість комунальних підприємств у райцентрах Херсонщини ледь зводять кінці з кінцями, а найчастіше ще й вимагають бюджетних дотацій. І гроші міськрадам без заперечень дають, оскільки без цих КП не обійтися: вони забезпечують постачання міст і селищ водою, теплом, вивозять побутові відходи.

А от у місті Гола Пристань замислилися: чи не можна все-таки зменшити витрати на утримання комунальників, відмовившись від усталеної за десятиліття «спеціалізації» без шкоди для якості та обсягу виконуваних ними робіт? З'ясувалося, що таке цілком можливо й навіть не потребує якихось надзусиль.

Ще недавно в Гопри було три комунальні підприємства — КП «Водоканал», відповідальне за системи водопроводу та каналізації, КП «Добробут», яке доглядало за газонами і скверами, організовувало утилізацію сміття, і КП «Теплоенерго», відповідальне за роботу дев'яти міських котелень. Однак з масовим переходом власників квартир у місцевих багатоповерхівках на автономне опалення від чотирьох котелень із дев'яти через непотрібність довелося відмовитися. Та тільки різке зменшення обсягу робіт зовсім не зменшило витрати на «армію» управлінців, що керували господарською структурою, хоча вона й так не була прибутковою. От муніципальна влада Голої Пристані й наважилася «порушити канони» — злили воєдино КП «Добробут» і КП «Теплоенерго», що займалися різними видами діяльності, зберігши їхню виробничу базу.

Уже кілька місяців по тому з'ясувалося, що результати роботи від цього не погіршилися. А от штатна чисельність співробітників після реорганізації за рахунок скорочення директорів, заступників, головних інженерів і бухгалтерів зменшилась із 89 до 70 осіб.

— Від об'єднання комунальних підприємств ніхто не прогадав — обійшлося без соціальних конфліктів, навіть скорочені керівники не стали в чергу на «біржу праці». Хтось із них пішов на пенсію за віком, іншим підшукали роботу в тому ж комунальному підприємстві. Зате економія на утриманні «білих комірців» під кінець року наближається до 80 тисяч гривень — значна сума для комунального господарства, що обслуговує місто з населенням трохи більш як 17 тисяч осіб. Ці кошти поступово вкладаємо в благоустрій: наприклад, газони в центрі міста стали справжніми квітниками. Крім того, нині купляємо нові зручніші й естетичніші контейнери для побутових відходів — одне слово, були б гроші, — розповідає міський голова Голої Пристані Анатолій Негра.

Шкода тільки, що приклад сусідів з Гопри не завжди наслідує муніципальна влада інших селищ і міст районного значення на Херсонщині. Зіштовхнувшись зі зменшенням кількості споживачів тієї або іншої комунальної послуги, там над реорганізацією КП не замислюються, а просто «розкладають» витрати на тих користувачів, що залишилися. У підсумку виходить, що централізований обігрів або водогін жителям райцентрів стає в три-чотири рази дорожче, ніж у тому-таки Херсоні. А подорожчання стимулює дедалі більшу кількість сімей відмовлятися від комунальних послуг, вишукуючи можливості для «самозабезпечення», що ще швидше призводить комунальні структури якщо не до повної руйнації, то до постійного випрохування все більших і більших дотацій з міської скарбниці, яка теж «не гумова».

ГОЛОС УКРАЇНИ № 213 (5213)
СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2011

Наприкінці листопада завершується процес обладнання 730 публічних бібліотек України комп'ютерною технікою в рамках другого етапу Програми «Бібліоміст»

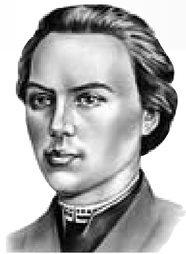

До 200–ліття від дня народження поета Маркіяна ШАШКЕВИЧА відкрито його музей–садибу в селі Нестаничі Радехівського району на Львівщині

А жінки всупереч усьому їх чекати не перестають...

У скульптурах відображено трагедію Донбасу

У день свого 80-річчя луганський скульптор Олександр Редькін показав дві нові роботи шахтарської тематики. Обидві — невеликі за розміром, але вражають силою драматизму. Щоправда, робота «Живий повернувся» не позбавлена якогось ліризму, оскільки йдеться про людські емоції: шахтар повернувся з роботи, і на порозі домівки його зустрічає змучена очікуванням і надією дружина...

Професія гірника — одна із найнебезпечніших у Донбасі. Спускаючись під землю добувати вугілля, кожний із шахтарів ризикує одного разу не піднятися на поверхню живим. Сама назва — «Живий повернувся» — говорить про те, що скульптура, найімовірніше, присвячена не шахтарям, а їхнім жінкам — дружинам, матерям, сестрам, які чекають і сподіваються, сподіваються і чекають. Ідея її створення народилася в автора після вибуху на шахті «Суходільська-Східна» ПАТ «Краснодонвугілля», що стався в липні. Він забрав життя 26 гірників. «Суходільська-Східна» вважається однією з найнебезпечніших у Донецькому вугільному басейні. У червні 1992 р. у результаті вибуху метану та вугільного пилу травмовано 100 осіб, із яких 63 загинули. У серпні 2006 р. тут знову стався вибух, у результаті якого загинуло вісім шахтарів... Дружини та матері їх так і не дочекалися...

Образ, обраний для «Реструктуризації», б'є в самісіньке серце. Щоб показати велике лихо Донбасу від непродуманого реформування вугільної галузі, автор зобразив шахтаря, розп'ятого на хресті. Біля підніжжя — шматки вугілля з назвами міст і селищ, де закрилися годувальниці-шахти. За результатами реструктуризації на Луганщині водночас було ліквідовано понад сорок вугільних підприємств, без роботи залишилися тисячі людей. Багато шахтарських селищ вимерли, і навряд чи підлягають відновленню. Хіба що тут знову відкриється шахта. Олександр Редькін сам виріс у такому селищі й не з чуток знає, яка важка праця гірника.

— У мене досі перед очима — така картина, — розповідає скульптор. — Йдуть із роботи гірники в чорних від вугільного пилу «шахтарках». Біліють тільки їхні зуби та білки очей. Кожний несе таке само чорне від пилу поліно. В один його кінець загнано лезо сокири, що в підсумку утворюють кут. От цей кут і носили на плечі. Ці оцупки складали у дворі, а взимку їх дрібно рубали, розтоплювали ними грубки, а потім засипали вугілля.

Батько скульптора теж працював на шахті, але Олександр Архипович не пішов його шляхом, адже в ньому ще в ранньому віці відкрився талант художника. Гірником не став, але протягом усього життя був вірний шахтарській тематиці. Інакше й бути не могло: багато хто з його родичів пов'язав життя з вуглевидобувним виробництвом, тому скульптор знав, чим і як живуть родини гірників. Він розумів і відчував їх радості та біди. В 1983 році Редькін став автором стели, встановленої в пам'ять трагічно загиблих гірників шахти «Гірська» ДП «Первомайськвугілля». У результаті вибуху метану в 1982 році тут загинуло 58 шахтарів. Є його робота й у Стаханові: на в'їзді колишньої шахти імені Ілліча встановлено рельєф на шахтарську тему.

Дві останні роботи, присвячені землякам-шахтарям, — виставочний варіант. Але скульптор сподівається, що вони можуть стати пам'ятником луганським шахтарям. Адже хоч як парадоксально, але такого монументального зображення в Луганську дотепер немає.

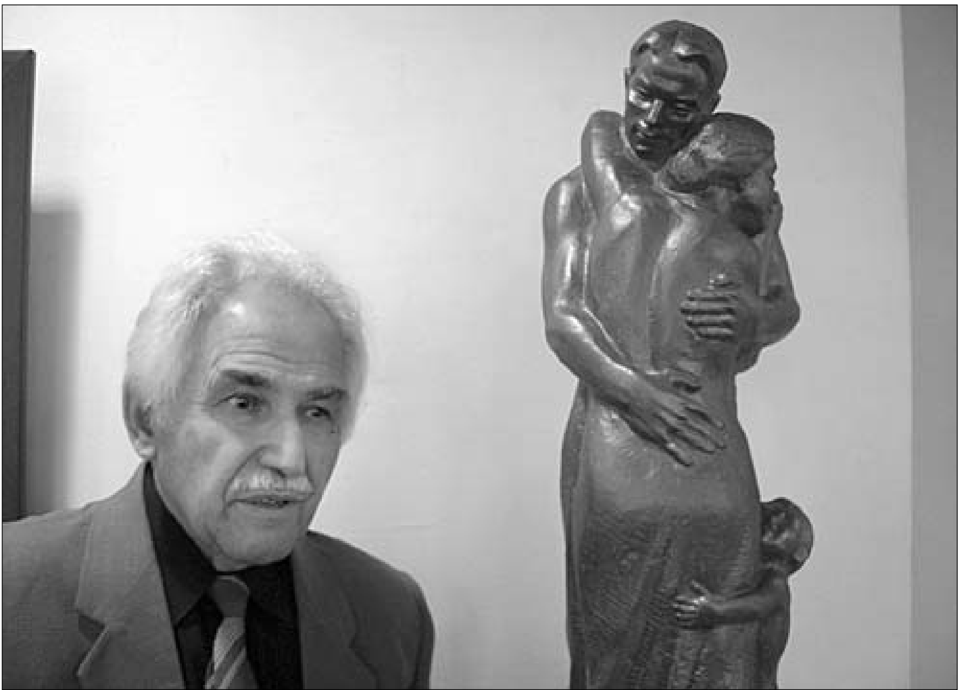

Олександр Редькін біля своєї роботи «Живий повернувся».

«Реструктуризація».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото автора.

Бракує спектаклів про сучасність

У Макіївці завершився третій відкритий фестиваль театрів для дітей і юнацтва — «ТЮГ-2011».

У фестивалі взяли участь колективи із Запоріжжя, Львова, Одеси, Сум, Севастополя, Харкова, а також господарі — Донецький обласний театр юного глядача (Макіївка). Цього року Україна стала членом Міжнародної асоціації театрів для дітей і юнацтва (АССІТЕЖ), і театральні фахівці з усіх континентів — Австралії, Німеччини, Індії, США, Ісландії, Японії відвідали фестиваль, щоб ознайомитися з творчістю українських колег.

Кожен із учасників показав на фестивалі по дві роботи: конкурсний спектакль для дітей і позаконкурсний вечірній — для дорослих. Журі, до якого входили театральні критики з Донецька, Києва та Москви, разом зі своїми колегами з АССІТЕЖ не тільки дивилися роботи колективу, а й обговорювали побачене разом із творцями й учасниками спектаклів. Під час обговорення гості відзначали високий професіоналізм українських дитячих театрів, майстерність акторів, режисерів, художників, але нарікали на те, що в репертуарі фестивальної афіші було мало спектаклів на сучасну тему.

Івіца Сіміч, генеральний секретар АССІТЕЖ, так сформулював проблему: «Діти заслуговують, щоб бути активно залученими до всього, що відбувається на сцені. Вони повинні розпізнавати це як свій світ, знаходити відповіді на свої запитання. Вони не повинні потрапляти в ілюзію неіснуючого простору, або неіснуючого часу».

Спектакль Львівського театру для дітей і юнацтва — «Оскар...» за одноіменною п'єсою французького драматурга Еріка-Еманюїла Шміта зібрав цілий букет нагород: «За кращий спектакль»; «За кращу режисуру» — Олексій Кравчук; «За кращу жіночу роль» — Олена Крилова та Леся Шкап'як; спеціальний диплом фестивалю «За художнє вирішення спектаклю і світло». Історія невиліковно хворого десятилітнього хлопчика, котрий пише листа Богові, у сценічному викладі львів'ян цікава за формою, переконлива емоційно. Ця робота була показана й у конкурсній програмі, і додолому глядачеві. В обох випадках спектакль пройшов з великим успіхом.

У номінації «За кращу сценографію» лауреатом став Юрій Береза (Сумський театр для дітей і юнацтва, спектакль «Шукай вітру в полі»), у номінації «За краще музичне вирішення» — Сергій Божко (спектакль Донецького обласного російського ТЮГу «Принц і жебрак»). Диплом «За кращу чоловічу роль» присуджено артистові Запорізького театру для молоді Юрію Кулiничу за роль Джека в спектаклі «Тринадцята зірка», за кращу жіночу роль другого плану — Ірині Охотниченко за роль Мишилі в спектаклі «Принцеса Пирліпат» (Одеський театр юного глядача).

У номінації «За кращу чоловічу роль другого плану» лауреатом став артист Севастопольського театру для дітей і молоді Матвій Черненко (роль Кощея в спектаклі «Як Іванко по Діда Мороза літав»).

Журі фестивалю й іноземці високо оцінили позаконкурсні роботи: спектакль Сумського театру «Коханий нелюбимий» за п'єсою Ярослава Стельмаха і спектакль Донецького обласного російського ТЮГу «Чайка». Гелена Сергутіна за роль Ніни Зарічної і Леонід Ландковський за роль Соріна нагороджені спеціальними дипломами фестивалю.

День закриття свята збігся з 40-річчям Донецького обласного російського театру юного глядача (м. Макіївка).

Сцена зі спектаклю Донецького обласного російського ТЮГу «Принц і жебрак».

Петро МОЖАРОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Турнір шахопоезії на батьківщині Вінграновського

У Миколаєві, за підтримки обласної і міської влади та столичного миколаївського земляцтва вже вдруге відбувся спільний турнір шахістів і поетів. Його проведено на базі обласної ДЮСШ й присвячено пам'яті Миколи Вінграновського — видатного поета, уродженця Первомайська.

Миколаївці згадували, що на час першого «шахопоетичного» турніру, що його обласний шахово-шашковий клуб проводив 2001 року, Вінграновський ще був серед нас. Участі у турнірі не брав, але схвально відгукнувся про нього. Поета невдовзі не стало...

Вінграновський — гордість української поезії XX століття, з радістю приїжджав у рідні йому села Кумари та Богопіль. Тут і нині його обожнюють.

Поет захоплювався грою у шахи. Гості з інших регіонів країни оповідали про його інтелектуальне хобі. Вони подбали, щоб на згадку про турнір кожен його учасник отримав такі призи та подарунки — художню літературу, теоретичні посібники із шахів, диски навчальних курсів гри у шахи. Для участі у турнірі шахопоезії приїхали з Києва письменник Віталій Карпенко, класик дитячої літератури Віталій Качан, головний редактор газети «Літературна Україна» Сергій Козак. Раді були миколаївці і зустрічі з одеситом-поетом, перекладачем, книговидавцем Анатолієм Глущаком.

Усі зали шахово-шашкового клубу були схожі на вулик. Студенти та учні декламували вірші Вінграновського або власні поезії. Серед учасників турніру — кращі шахісти області. Сеанс одночасної гри подав молодий міжнародний гросмейстер Олександр Зубов.

Як поділився з «Голосом України» голова правління обласної організації Спілки письменників України Дмитро Кремінь, такі заходи потрібні, як повітря. Турнір зібрав не лише спортсменів і поетів, а усю інтелігенцію області. Від участі у такому заході сильнішає наша самоповага — ми маємо ким пишатися. п. Кремінь висловив припущення, що у миколаївського турніру шахопоезії — добрі перспективи.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Протягом усього життя був вірний шахтарській тематиці

Якби ми жили, як ляльки

Тоді ми знали б, хто — лиходій, а хто — навпаки, добро завжди перемагало б зло, й жили б ми в казці, в яку хочеться вірити і дітям, і дорослим. Але ми — не ляльки… А побувати в казці таки можемо — завітавши на всеукраїнську виставку лялькової сценографії, яка відкрилась у Хмельницькому обласному академічному театрі ляльок.

Дерев'яні, паперові, мідні, силіконові...

Остання така виставка проходила 35 років тому. Тоді, як і тепер, її організатором стало українське представництво Міжнародної спілки діячів театрів ляльок. Українські лялькарі намагаються триматись разом, але зібратись майже 30 художникам із різних міст вдається нечасто. Зате ляльки легко це зробили.

На відміну від їхніх творців, для багатьох експонатів — це вже не перші гостини. Із представлених у експозиції авторів важко знайти такого, хто не співпрацював би з хмельницькими лялькарями. Запрошувати художників, режисерів, сценаристів для постановок стало традицією. Тому головний режисер лялькового театру Сергій Брижань легко вгадує манеру та стилістику кожного автора.

Тільки тут можна побачити одразу кілька Мавок, Лісовиків та інших героїв «Лісової пісні». Львів'янка Інна Кульчицька подивувала не просто образами, а й матеріалами, з яких вони виготовлені. Ляльки-люди створені з традиційного пап'є-маше. А лісові духи — із силікону. А якими ж іще бути химерам, як не прозорими, безтілесними?

Такий матеріал чи не вперше використовується українськими лялькарями. Щоправда, хмельничани показують і свої, вже музейні, раритети: пару десятиліть тому, в епоху суцільного дефіциту, тут теж виготовили унікальну прозору ляльку. Як її вдалось «видути» із пластикової пляшки — донині нерозгаданий секрет.

Якщо хочете побачити справжню класику жанру — вам до Василя Виходцевського. Його залізні маріонетки, створені для вистави за творами Пушкіна, дивують грацією і вишуканістю.

Отже, лялька може бути дерев'яною, силіконовою, паперовою, мідною... Але найголовніше в ній — жива душа.

Нерукотворні вистави

Так напівжартома—напівсерйозно Сергій Брижань **(на знімку)** називає найулюбленіші твори своїх колег художників і режисерів. Переконаний, це зовсім не дитячі вистави. Та й не кожен дорослий зуміє проникнути в їх глибинний зміст. Тому ні касовими, ні масовими їх не назвеш.

— Якось виходжу з під'їзду, а на мокрому холодному асфальті валяється стара замурзана лялька — обдерта, без ноги, всіма забута й покинута... Хіба можна придумати щось подібне? — розповів Сергій Миколайович. — Це образи, що їх дарує нам саме життя.

Саме ця героїня стала одним із важливих персонажів у виставі «Лесині листи», поставленій хмельничанами за дитячими посланнями майбутньої видатної української поетеси.

На жаль, хмельницькі глядачі поки що цього не бачили. Адже в репертуарі обласного театру майже шістдесят (!) вистав — спробуй усе передивитись. Тому деякі «нерукотворні» вистави показують у вузькому колі однодумців, лялькарів із різних театрів і країн. І дуже бережливо, щоб не зруйнувати надзвичайно делікатну атмосферу високої поезії, їх виставляють на широкий загал.

Чому лялькарі, котрі, здавалося б, мали забавляти малечу, беруться за такі сюжети? Та тому, що, раз увійшовши у світ казок і ляльок, вони оселяються у ньому назавжди. І починають розуміти те, що залишається незрозумілим для нас, звичайних, зовсім не лялькових, персонажів.

Колобок та інші

Що дивного може бути у Рябенькій Курочці чи Колобкові, відомих нам мало не від народження?

— А ви коли-небудь замислювалися, чому сестриця Оленка та братик Іванко опинились самі, без батьків, у безлюдному лісі? — запитує Сергій Брижань. — Чому їм нічого їсти? І якісь незрозумілі сили можуть перетворити їх на мутантів... А, може, саме так приходить кінець світу? І тоді двом безневинним душам треба думати, як вижити?

Зізнаюсь: до такого повороту сюжету дорослій людині важко дійти. Може, й справді за дуже простими образами, словами і сюжетами народних казок стоїть зашифрований зміст? І звичайнісінький Колобок — це не просто невдало спечений пампушок, а сакральний образ. Бо навіщо ж він усім потрібен? Чому кожен прагне його з'їсти?

Чого тільки не наслухаєшся в ляльковому театрі! Було таке, що ляльок із старих вистав рубали й палили просто в театральному дворі. Тоді театр був бідним, перспективи його — невідомі, майбутнє артистів — невизначене. Людям було простіше — вони йшли шукати кращої долі. А ляльки горіли в кострищі. Тоді хтось із людей не витримував, рятував яку-небудь дерев'яну чи вовняну душу та й ніс додому стареньку ляльку.

З роками все змінилось. Театр не просто вижив, а тепер саме приміщення нагадує справжню казку. До початку нинішнього сезону відкрили ще й зимовий сад та зоокуточок. Усе гарне, по-домашньому миле. І в цей дім знову зібрались ті, хто колись розійшовся по світах. Люди й ляльки. Дорослі й діти.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Було три, стало чотири

Вийшов перший том «Російсько–українського словника» у чотирьох томах

Нині в Україні видання словників — річ популярна. Проте сучасний видавець зазвичай орієнтується на масову аудиторію, школярів та студентів. А коли йдеться про науковців, перекладачів, журналістів, одразу стає відчутною потреба в фундаментальніших працях.

З огляду на це Інститут української мови НАН України та видавництво «Знання» взялися підготувати словник, який відповідав би сучасному рівню розвитку науки, культури, техніки, засобів комунікації, міжнаціональних зв'язків. Це новий академічний «Російсько-український словник» у чотирьох томах. Щойно вийшов його перший том. Це фундаментальна багаторічна праця колективу лексикографів різних поколінь Інституту української мови НАН України. Над укладанням словника, починаючи з 1992 року, працювали відомі мовознавці, науковці С. Головащук, В. Жайворонок, О. Миронюк, Л. Паламарчук, Л. Родніна, І. Анніна, І. Гнатюк, В. Іващенко, Н. Неровня, Т. Цимбалюк-Скопненко. У 2004—2007 рр. наукове керівництво проектом здійснював професор В. Німчук. З 2007 р. редакційну колегію очолює професор П. Гриценко.

Востаннє російсько-український словник такого рівня (тобто найвищого) видано майже 30 років тому. Саме це видання — «Російсько-український словник» у трьох томах — і було взято за основу нового чотиритомного словника.

Спочатку автори бачили своє завдання в незначному поліпшенні та вдосконаленні згаданого тритомника. Але скоро стало зрозуміло, що необхідна нова лексикографічна праця. Перед авторами словника постало завдання доповнити його новою лексикою, яка ввійшла до російської та української мов упродовж останніх десятиліть; додати в словникові статті ілюстративний матеріал, який відображав би функціонування слова в різних контекстах і давав уявлення про правильне вживання слова з різними прийменниками, відмінками; розширити фразеологію, переглянути значення слів, їхніх відтінків; проаналізувати термінологію та привести її у відповідність до сучасних реалій науки й техніки, переглянути стилістичну характеристику слів, посилити нормативність словника. Отже, до тексту, взятого за основу, внесено багато змін, а його обсяг значно зріс.

Принципова відмінність цього словника від попередніх полягає в тому, що в ньому змінено й вдосконалено загальні принципи опису словникового складу зіставлюваних мов. Адже нині й кількісно, й якісно змінюються загальномовні реєстри слів російської та української мов, особливо лексика суспільно-політичного характеру, загальновживана спеціальна термінологія, активно поширюються лексичні запозичення з інших мов.

Зрештою, йдеться про те, щоб якнайповніше охопити сучасний лексичний склад російської та української мов, урахувавши здобутки кращих лексикографічних видань, відомих нині в Україні та Росії, істотно оновити й доповнити пропонований словник порівняно з трьома виданнями, забезпечити його відповідність лексико-стилістичним нормам російської та української мов, подати семантично та стилістично адекватні переклади.

Виконуючи своє безпосереднє призначення посібника для перекладу, словник паралельно виконуватиме також роль надійного довідника з багатьох складних питань слововживання, граматики, правопису й акцентології двох мов. Зіставлення російської та української мов у чотиритомнику в усьому їх стилістичному багатоманітті допоможе глибшому вивченню цих мов і володінню ними.

Видавництво планує видати друком 2-й том до 1 липня 2012 року, 3-й — у квітні 2013 року, 4-й — у січні 2014 року.

Вл. інф.

КОМЕНТАР

Зачистка заради Бетховена?

Цей тиждень минув у протестах проти ухваленого Верховною Радою 3 листопада закону про скасування квот на українську музику в ефірі та зменшення квот на національний аудіовізуальний продукт. «За» — 238 голосів. Тепер частина 1 статті 9 Закону «Про телебачення і радіомовлення» передбачає, що в загальному обсязі мовлення кожної телерадіоорганізації національний аудіовізуальний продукт має становити «не менше 25 відсотків» (було — «не менше 50»). Була ще й така норма: «у радіопрограмах музичні твори українських авторів і виконавців повинні становити не менше 50 відсотків загального щотижневого мовлення». Тепер цю норму взагалі виключено.

Ці зміни підтримала Незалежна асоціація телерадіомовників. Але «Коаліція виконавців та продюсерів України» та низка інших громадських організацій закликають Президента ветувати закон. Тим часом Володимир Литвин відклав його підписання «до усунення неузгодженостей у тексті». Адміністрація Президента заявила, що Президент винесе свою ухвалу не раніше, ніж документ проаналізують фахівці АП та зовнішні експерти.

Ініціатори скасування квот мотивують свої дії тим, що таким чином наше законодавство приводиться у відповідність із вимогами Європейської Конвенції про транскордонне телебачення. Ця Конвенція спрямована проти обмежень на поширення «європейського аудіовізуального продукту». Їхні опоненти вважають це спекуляцією, адже Конвенція жодним чином не забороняє квот для національного виробника аудіовізуального продукту. Такі квоти є у Франції, Польщі, Чехії, Угорщині. Та й то, Конвенція має на увазі лише ТБ, а не радіо. Отже — це спроба віддати наш телерадіоринок передусім російським виробникам. Бо навряд чи квоти на власну музику скасовано заради Бетховена.

Дехто пропонує сприймати ситуацію без емоцій. Адже у законі немає жодних заборон проти української музики, там сказано «не менше 25 відсотків» і не сказано «не більше». Тобто, будь ласка, давайте більше — якщо хочете.

Також кажуть, що цей документ нічого не змінює, а лише фіксує «ту ситуацію, що склалася». А ця ситуація якраз тривожна. За даними руху «Простір свободи», російською мовою у нас видають 2/3 сумарного тиражу газет, 9/10 журналів, продають близько 87 відсотків книг. Українська мова домінує лише в середній освіті та кінопрокаті, а російська — в сфері послуг та в ЗМІ, тобто й на тому самому радіо та телебаченні. Зрештою, уявлення про українську мову як про другосортну формується насамперед через вітчизняне ТБ та радіо. Саме в цьому контексті (а не з огляду на Конвенцію) варто розглядати всі пристрасті нинішнього тижня. Й побачимо, що перед нами — спроба ще більше звузити і без того вузький власний культурний простір.

Цікаві відгуки можна знайти в Інтернеті. Зокрема, на сайті «Телекритики»: «Вы не протестовали, когда гибли наши заводы и фабрики, а теперь, вместо того, чтобы одеваться в свое, мы носим китайский ширпотреб. А убрать квоты нужно было только для жмотов, которые будут ввозить всякую дрянь в нашу страну». І ще відгук: «Уявіть, що тепер громадянам дозволено на 25 відсотків виконувати українські закони, а на 75 відсотків —закони інших держав...».

Віталій ЖЕЖЕРА.

КУРІНЬ

№ 213 (5213) СУБОТА, 12 ЛИСТОПАДА 2011

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, місцями невеликий сніг, дощ. Вітер північно-західний, південно-східний, 5—12 м/с, поривчастий. Температура 0—6 градусів морозу, вдень 0—4 градуси тепла, на півдні і на Закарпатті вночі від 2 морозу до 3 тепла, вдень 6—8 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ЛИСТОПАДА

■ **1840.** Народився Огюст Роден, французький скульптор. ■ **1868.** Американець Крістофер Шоулз запатентував друкарську машинку. ■ **1889.** Народився Остап Вишня, український письменник, класик сатиричної прози XX століття. ■ **1910.** Перший кінотрюк — каскадер стрибає в Гудзон з палаючої повітряної кулі. ■ **1917.** Зимовий палац у Петрограді оголошено державним музеєм. ■ **1929.** Народився Ролан Биков (пом. 1998-го), радянський і російський актор і кінорежисер, народний артист СРСР.

Фото із сайту censor.net.ua.

Як влада — то й ложкою

СМАЧНОГО

Народний депутат від Компартії Спиридон Кілінкаров презентував Прем'єр-міністрові України Миколі Азарову велику ложку як «новий символ сучасної української влади».

Як повідомляє Цензор. НЕТ з посиланням на прес-службу КПУ, Кілінкаров вважає, що кожен чиновник, вступаючи на посаду, має скласти присягу, поклавши одну руку на Конституцію й піднявши в іншій велику ложку. І що вищий чин, то більша ложка.

«Шановний Миколо Яновичу, ви пропонували українському народу взятися за лопати й посадити картоплю, щоб прогодувати себе. Ми картоплю посадили й зібрали врожай. Тепер ваша черга — їсти її цією великою ложкою. Тільки дивіться не поперхніться!» — заявив комуніст.

За його словами, ложку запечатали в бандероль і відправили поштою уряду.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Народний письменник — це коли народ приписує собі його творчість.***

☞ ***У країні дурнів економічне й аморальне зростання йдуть поруч.***

☞ ***Повія — найслухняніша наша підлегла і часто найдешевша.***

☞ ***Щедрий не має ворогів, має тільки славу дурня.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Дефініція

Для торжества беззаконня потрібні відповідні закони.

Продовольча програма

Ковбаса — це не лише соя, барвники, ароматизатори, канцерогени, а й захмарні ціни!

Установка

Хто за демократію, законність, справедливість — той проти демократії, законності, справедливості!

Лозунг

Хай живе наш справедливий, гуманний, незалежний суд — найтелефонізованіший суд у світі!

Політична короткозорість

Наші політики далі Канарів, Гавайїв та Сейшелів не бачать.

Зовсім інша справа

Диктатура пролетаріату — це жахливо, інша річ — диктатура банкірів!

Темні конячки

Очі б наші не бачили наших депутатів — от вони і йдуть за закритими партійними списками!

Олександр ПЕРЛЮК.

Як правильно тікати від ведмедя...

...Іде хлопець з рюкзаком по лісу. Назустріч — ведмідь. «Ти хто?» — питає хлопця. «Турист». «Е, ні, це я турист, а ти — сніданок туриста».

Погодьтеся, все могло б закінчитись інакше, якби у того хлопця була фотокамера.

Тут три варіанти.

Варіант перший — клац, ведмідь заклякає від фотоспалаху, а ти робиш ноги.

Другий — кинув фотоапаратом у клишоногого, той розгубився, робиш ті самі ноги.

Третій — просто вийде гарне фото, і ти переможеш у престижному фотоконкурсі. Нехай і посмертно.

Так от, в Україні саме нині триває фотоконкурс серед людей, які за цим правилом завжди подорожують з фотокамерою. Так і називається — «Україна туристична». Почався він 1 жовтня. На першому етапі журі відібрало із 700 робіт 50. А тепер на туристичному сайті «Тут і там» **(www.tutitam.ua)** триває голосування. Кожен бажаючий може зайти на сайт і проголосувати за знімки, які йому найбільше сподобалися. Троє найкращих фотоаматорів отримають призи.

І що найцікавіше, каже член журі, **головний редактор УНІАН Олександр Харченко,** ніхто не отримає приз посмертно. Всі залишились живі.

Тож погодьтесь, варто брати в мандри фотокамеру.

Фото Сергія ШАМШИНА.

ДОШКА ПОШАНИ

Щі від Табачника

Ганна Герман, радник Президента (про об'єднання деяких міністерств і відомств в уряді):

— Тому в нас і існує така збірна солянка в питаннях гуманітарної політики.

Від чергового:

— Видно, що ви давненько пішли з кухні в політику. Адже міністр освіти Табачник нам пропонує зовсім не солянку, а російські щі...

Одна велика проблема

Леонід Кравчук, екс-президент України:

— Україна — це одна проблема, а Тимошенко — інша проблема. І не може одна проблема перетинати або перешкодити іншій, найважливішій історичній проблемі — де бути Україні.

Від чергового:

— Ви забули про третю проблему, для якої і перша і друга проблеми до одного місця.

Пастка і соловей

Микола Азаров, Прем'єр-міністр України:

— Усі вже зрозуміли, що життя в борг — це пастка.

Від чергового:

— Але якийсь соловей нам із пастки постійно заливає, що жити стало добре, що жити стало веселіше!..

На вечірнє доїння

Анатолій Могильов, Прем'єр-міністр Криму:

— Я розумію, що всі думають, що Могильов міліціонер, а не господарник. Але я вам скажу, що за цей час я набув досить великого досвіду роботи на вищих державних постах... Тому я готовий займатися в тому числі й надоями.

Від чергового:

— Судячи з розмірів вашого доїльного апарата, цей процес проходитиме в три етапи. Уранці ви доїте опозицію, в обід — кримських татар, а бізнес зазвичай краще доїться вночі.

Стратегія

Юрій Луценко екс-міністр МВС:

— Найбільшою проблемою нинішньої влади завжди було те, що вона з усіх боків оточена Україною.

Від чергового:

— Саме тому влада весь час намагається вийти з оточення в офшори.

Не розкіш, а засоби пересування

Володимир Дебой, міський голова Житомира (не вважає помилкою купити за бюджетні гроші новий службовий автомобіль за 600 тисяч гривень):

— Моя принципова позиція, що автомобіль є елементом необхідності роботи міського голови.

Від чергового:

— Та за таку принципову позицію вам вертоліт треба!

Лікуємо, калічимо

Петро Порошенко, голова Ради Національного банку, політик і успішний бізнесмен:

— Українська економіка вже давно зґвалтована й не рухається. А методи, якими сьогодні намагаються її оживити, просто варварські. Це нагадує ситуацію, коли в лікарні, з одного боку, хворого підключили до апарата штучного дихання, а з другого — душать, схопивши його за горло.

Від чергового:

— До того ж, коли душать за горло, кричать — це тобі європейська зона вільної торгівлі, а коли роблять штучне дихання — це Митний союз.

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Миколи КАПУСТИ, Вадима СИМИНОГИ, Михайла САЧКА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

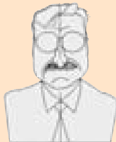

Над номером працювали: Іван ІЛЛЯШ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Наталія ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 22230

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
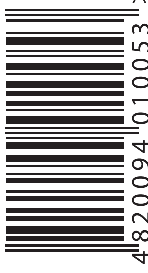
При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»